

Pridiga
Williama Marriona Branham
“... v dneh glasu ...” Raz. 10,7

Smirnska cerkvena doba
Razlaga sedmih cerkvenih dob

Uvod

Izredna služba Williama Branhama je bil odziv Svetega Duha na svetopisemske prerokbe iz Malahije 4,5-6, Luka 17,30 in Razodetja 10,7. To poslanstvo je vrhunec mnogih drugih prerokb Svetega pisma po vsem svetu ter nadaljevanje dela Božjega Duha v tem zadnjem času. To poslanstvo je bilo prerokovano v Svetem pismu, da pripravi ljudi za drugi prihod Jezusa Kristusa.

Molimo, da bi natisnjena Beseda postala zapisana v vašem srcu, ko v molitvi prebirate to sporočilo.

Zvočne in prepisane različice so kot 1100 pridigami, ki jih oznanja William Branham, so na voljo za brezplačno nalaganje in tiskanje v več jezikih na naslovu

www.messagehub.info

Veprav so bili vloženi vsi napor, da se zagotovi zanesljiv prevod, se za najbolj natančen posnetek pridige obrnite na izvirno angleško avdio datoteko.

To delo je mogoče kopirati in razdeljevati tako dolgo, dokler je kopirano v celoti in se ne sme spreminjati, deli se brezplačno.

Svetem Pismu (1. Mojzesova), do zadnje knjige (Razodetje), obstaja samo en razlog za Božje nezadovoljstvo – zapuš anje Besede; in obstaja samo eno zdravilo za ponovno pridobitev Njegove naklonjenosti – vrniti se k Besedi.

V efeški dobi in v tej dobi in v vsaki prou evani dobi bomo videli, da je to resnica. In v zadnji dobi, ki je naša doba, bomo našli zatemnitev Besede, popolno odpadništvo, ki se kon uje v veliki stiski.

e ste resni no seme, e ste resni no krš eni s Svetim Duhom, boste cenili Njegovo Besedo bolj, kot svojo nujno hrano in hrepene e živeli po vsaki Besedi, ki prihaja iz Božjih ust.

To je moja strastna molitev za vse nas, da bi slišali, kaj danes prinaša Duh iz Besede za nas.

Smirnska cerkvena doba

Razodetje 2, 8-11:

»Angelu Cerkve v Smirni piši:

»Tole govori Prvi in Zadnji, ki je bil mrtev, a je oživel. Vem za tvojo stisko in za tvoje uboštvo – vendar si bogat – ter za obrekovanje tistih, ki se razglašajo za Jude, pa to niso, marve so Satanova shodnica. Ni se ne boj tega, kar ti je pretrpeti. Glej, hudi bo nekatere izmed vas vrgel v je o, da bi vas preizkusil: deset dni boste v stiski. Bodi zvest vse do smrti in dal ti bom venec življenja. Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh Cerkvam. Kdor zmaga, ga druga smrt gotovo ne bo prizadela.«

UVOD

Da bi vas spomnil, želim ponovno navesti, kako smo v raznih dobah prišli do imen glasnikov. Bog je v svoji suvereni volji poskrbel, da se zgodovina novozavezne cerkve ni izgubila, podobno kot je poskrbel za to, da se ni izgubila zgodovina Izraela, ko jo je postavil v Sveto Pismo in jo danes podkrepil z množico zvitkov iz zemeljskih posod ter drugih rokopisov, ki so jih arheologi odkrili in razvozlali. Pravzaprav imamo tok svetopisemske zgodovine od prve strani, pa vse do danes. Tako lahko z branjem zgodovine odkrijemo, kateri lovek ali ljudje so bili v raznih dobah najbližje Božjemu izvirnemu vzorcu, apostolu Pavlu. Tisti, ki jih je Bog uporabljal, da vrnejo Njegove ljudi nazaj k Besedi Resnice, bi bili tisti, ki jih je potrebno preiskati. Od vseh teh bi za vsako dobo obstajal tak, ki bi najbolj izstopal in se približal vzorcu Besede in sili. Ta bi bil glasnik. Dobe so prav tako najdene s preu evanjem zgodovine. Enostavno je potrebno dobe prebrati tako, kot so najdene v Razodetju in vsi ti vzorci se morajo popolnoma ujemati z zgodovino, kot se v RESNICI TUDI MORAJO. Glede na to, da je Bog cerkvene dobe vnaprej napovedal in da so njihova stanja odkrita, potem je neizogibno, da bo tok zgodovine natanko takšen, kot ga Sveto Pismo predstavlja. To je tako enostavno – a ta enostavnost je klju do Besede. Torej, z vsem tem nisem bil samo preu evalec in zgodovinar, želel sem biti lovek duhovnih misli in samo z nedvomnim dovoljenjem Božjega Duha sem izbral ljudi, ki sem jih izbral. To je resnica, kakor Bog pozna moje srce.

GLASNIK

Z uporabo našega od Boga danega pravila za izbiro glasnika vsake

dobe, brez oklevanja razglāšamo, da je na ta položaj Gospod postavil Ireneja. On je bil u enec velikega svetnika in borca vere, Polikarpa. In brez dvoma, med sedenjem pri nogah tega velikega loveka, se je nau il krš anskih vrlin, ki so izhajale iz njegovega posve enega življenja, kajti Polikarp je bil eden izmed resni nih slavnih svetnikov vseh dob, ko se gleda v smislu nedolžnega življenja. Spomnili se boste iz tega, kar ste sami brali, da je bil Polikarp ubit mu eniške smrti. Bil je prestar, da bi pobegnil in preve iskren lovek, da bi dopustil drugemu, da bi ga skrival in zaradi tega pretrpel kazen, zato se je predal smrti. A pred tem je prosil in mu je bilo dano dovoljenje, da je dve uri molil za svoje brate v Gospodu, za upravitelja, za svoje sovražnike in za svoje ugrabitelje. Kot veliki svetniki vseh dob in žele boljše vstajenje, je bil trden in se ni odrekel Gospoda in je umrl mirne vesti. Postavili so ga na grmado (razvezanega, na lastno zahtevo) in prižgali ogenj. Ogenj se je vrtin il ob njegovem telesu, a se ga ni dotaknil. Zatem je bil preboden z me em. Ko so to storili, je iz njegovega boka pritekel curek vode in pogasil plamene. Njegov odhajajo i duh je bil dejansko viden kot bel golob, spušen iz njegovih prsi. Kljub velikemu pri evanju, ta u enec Janeza, pisca Razodetja, ni bil aktivni borec proti nikolajitskemu sistemu, ker se je tudi sam nagibal k organizaciji, kajti ni doumel, da je želja za druženjem in vsem, kar je bilo videti kot dober na rt za spodbujanje Božjega dela, pravzaprav bil trik sovražnika.

Toda z Irenejem ni bilo tako. On se je boril proti vsakršni obliki organizacije. Prav tako je bila njegova življenjska zgodba, v kateri je služil Gospodu, zgodovina mnogih manifestacij Svetega Duha, a Beseda je pou evana z neobi ajno jasnostjo in usklajenostjo z njenimi izvornimi pravili. Vedelo se je, da so imele njegove cerkve v Franciji med sabo darove Duha, ker so sveti govorili v jezikih, prerokovali, obujali mrtve in ozdravljali bolne z molitvijo vere. On je videl nevarnost kakršnega koli organiziranja bratstva med starešinami, pastori in tako dalje. vrsto se je zavzemal za združeno, z Duhom izpolnjeno ter z darovi manifestirano lokalno cerkev. In Bog ga je po astil s silo, ki se je manifestirala med svetimi.

Prav tako je bil jasen v svojem razumevanju Božanstva. Glede na to, da je bil Polikarpov u enec, ta pa je bil u enec svetega Janeza, lahko z gotovostjo vemo, da je o tej temi imel popolno pou evanje, kolikor je le to mogo e. V prvem zvezku na 412. strani Prednicejskih o etov, imamo to njegovo izjavo o Božanstvu. »Vsi drugi izrazi, prav tako izražajo naziv enega in istega bitja, Mo ni Gospod, Gospod, O e vseh, Bog vsemogo ni, Najve ji, Stvarnik, Tvorec in temu podobno, to niso imena in nazivi niza razli nih bitij, temve enega in istega.« On je jasno poudaril, da so to nazivi, kot na primer Roža šaronska, Sijajna zvezda Danica, Najlepši izmed deset tiso ih in tako dalje. Ne obstaja jih ve , temve EN Bog. Njegovo ime je Gospod Jezus

privatnega razodetja, niti ne dobiva skupina svojega skupnega razodetja, TEMVE VSAKA OSEBA POSLUŠA IN SPREJEMA TO, KAR JE GLASNIK ŽE SPREJEL OD BOGA.

Nikar sedaj ne mislite, da je udno, ker je temu tako, kajti Pavel je postavil ta obrazec pod Božjo roko. Samo Pavel je imel polno razodetje za svoj dan, kar je dokazano z njegovim soo enjem z drugimi apostoli, ki so priznali, da je Pavel bil prerok – glasnik poganom za ta dan. In lahko vidite konkretno ilustracijo v Besedi. Ko je Pavel želel oditi v Azijo, mu je Bog to prepre il, ker so bile ovce (Njegovi otroci) v Makedoniji in tisti (Makedonci) bi slišali, kar jim je Duh imel povedati skozi Pavla, medtem ko ljudje v Aziji tega ne bi sprejeli.

V vsaki dobi imamo popolnoma isti obrazec. Zato prihaja lu skozi nekega od Boga danega glasnika v odrejenem podro ju in zatem se od tega glasnika svetloba širi skozi službo drugih, ki so zvesto pou eni. Seveda pa se vsi tisti, ki izidejo, ne nau ijo vedno, kako nujno je govoriti SAMO to, kar je glasnik povedal. (Spomnite se, Pavel je opozoril ljudi, da povedo samo tisto, kar je on sam povedal. Prvo pismo Korin anom 14, 37: » e kdo misli, da je prerok ali da je duhoven lovek, naj jasno spozna, da je to, kar vam pišem, GOSPODOVA ZAPOVED.« Kaj? »Mar od vas izhaja Božja Beseda? Je morda dospela samo do vas?«) Oni tukaj dodajo, tam odvzamejo in kmalu sporo ilo ni ve isto in prebujenje ugasne. Kako zelo moramo biti pazljivi, da bi slišali EN glas, ker Duh nima ve kot enega glasu, ki pa je Božji glas. Pavel jih je opozoril, da povedo samo tisto, kar je on povedal, tako je storil tudi Peter. Opozoril jih je, da CELO NITI ON (PAVEL) ni mogel spremeniti ene same besede tega, kar je dal po razodetju. O, kako pomembno je slišati Božji glas po Njegovih glasnikih in potem povedati to, kar jim je bilo dano, da povedo cerkvam.

Upam, da sedaj za enjate to dojemati. Mogo e lahko sedaj razumete, zakaj ne odobravam fundamentalistov in binkoštnikov. Jaz se moram držati Besede na na in, s katerim jo je Gospod odkril. Torej, nisem zaobjel popolnoma vsega. Za to bi morala biti posebna knjiga, toda s pomo jo Gospoda bomo imeli veliko služb, kaset in sporo il o vseh teh to kah, da vam pomagamo razumeti in sestaviti celotno Pismo.

»Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj Duh govori cerkvam vsake dobe.« V vsaki dobi je bil isti klic. Poslušajte, kaj Duh govori. e ste kristjan, se boste vrnili k temu, kaj Duh pou uje, torej k Besedi te dobe. Vsak glasnik vsake dobe bo pridigal to Besedo. Vsako novo in resni no prebujenje bo zato, ker so se ljudje vrnili k Besedi za svojo dobo. Klic vsake dobe je karanje: »Zapustili ste Božjo Besedo. Pokesajte se in se vrnite k Besedi.« Od prve knjige v

Želeli boste vedeti, e tudi jaz verjamem v doktrino pred-nastanka. Jaz ne verjamem v to mormonsko doktrino nastanka duš, tako kot tudi ne verjamem v reinkarnacijo ali selitev duš. Bodite tukaj pozorni in pogledjte naslednje. Ni oseba tista, ki prihaja kot vnaprej dolo ena od Boga, TO JE BESEDA ALI SEME. To je to. Dale nazaj, predale nazaj, da bi loveški razum sploh doumel, je ve ni Bog z ve nimi mislimi mislil in odredil: »JAKOBA SEM LJUBIL, EZAVA PA SOVRAŽIL (Rimljanom 9, 13). TODA NISTA SE ŠE RODILA IN NISTA STORILA NI DOBREGA ALI SLABEGA.« Vidite, to je bila MISEL in zatem je ta misel postala IZRAŽENA IN BOG JE KUPIL NAZAJ Jakoba, ker je samo Jakob bil SEME. Samo Jakob ima seme, zato je spoštoval prvorojenstvo in Božjo zavezo. e ste vi resni no seme, boste slišali to Besedo; Duh vas bo krstil v Kristusovo telo, izpolnil in pooblastil in vi boste prejeli Besedo za svoj dan in dobo. Vidite, kako pravi dokaz postaja jasen, ko vam je Beseda odkrita. Ponovno bodite pozorni, Jezus je bil Kraljevsko Seme. Živel je v loveškem telesu. Ko Ga je Duh poklical (misel manifestirana z Besedo), je odšel do Jordana in bil v vodi krš en. Na osnovi pokoravanja Besedi, je Sveti Duh prišel Nanj in dejal: »To je moj ljubljeni Sin. Njega poslušajte!« Glas ni dejal: »On je postal Moj Sin,« Jezus JE BIL Sin. Sveti Duh ga je postavil v položaj kot tega Sina tam pred vsemi. Zatem, kot izpolnjen (a isti obrazec je veljal ob dnevu Binkošti in od takrat naprej), je On odšel v razodeti mo i, prejemajo polno razodetje Boga in od Boga za ta dan.

Torej, nenehno smo govorili, da je za vernika pravi dokaz krsta s Svetim Duhom, da prejme Besedo za dobo, v kateri živi. Dovolite mi, da vam to zelo jasno pokažem.

Sedem dob, kot so predstavljene v Razodetju v poglavjih 2 in 3, zaobjemajo popolni asovni razpon polnosti poganov ali celoten as, v katerem se Bog ukvarja s pogani za odrešenje. V vsaki posamezni dobi brez izjeme govori isto resni no stvar v za etnem in kon nem sporo ilu vsaki dobi. »Glasniku v (Efezu, Smirni, Pergamu, Tiatiri, Sardah, Filadelfiji, Laodiceji) napiši: Tako govori On, itd., itd., itd.« ... »Kdor ima ušesa, naj (ednina) prisluhne, kaj govori Duh cerkvam.« Tukaj lahko opazite, da Jezus (z Duhom) v vsaki dobi nagovarja samo ENO OSEBO, vezano na Besedo te dobe. Samo EN glasnik za vsako dobo prejema to, kar ima Duh tej dobi za povedati in ta EN GLASNIK je glasnik resni ni cerkvi. On govori obema »cerkvama« v imenu Boga po razodetju, resni ni in lažni. Sporo ilo je zatem razširjeno na vse. Toda, eprav je razširjeno na vse, ki pridejo v doseg sporo ila, to sporo ilo posamezno prejema samo odrejena, kvalificirana skupina na odrejen na in. Vsak posameznik iz te skupine je tisti, ki ima sposobnost slišati to, kar Duh govori preko glasnika. Tisti, ki slišijo, ne dobivajo svojega lastnega,

Kristus.

V skladu s temi dejstvi, z njegovim strogim držanjem Besede, njegovim udovitim razumevanjem Pisma in navzo nostjo Božje sile nad to službo, je on pravilen izbor za to dobo. Prava nesre a je, da druge dobe niso imele v glasnikih takega ravnotežja sadu, sile in vodstva v Svetem Duhu in Besedi.

SMIRNA

Mesto Smirna se je nahajalo nekoliko severneje od Efeza na vhodu v smirnski zaliv. To trgovsko središ e je bilo zaradi zelo dobre luke znano po svojih izvozi. Prav tako je izstopalo po svojih šolah retorike, filozofije, medicine, znanosti in udovitih zgradbah. V njem je živel veliko Judov in so bili zagrizeni nasprotniki krš anstva, celo bolj kot Rimljani. Pravzaprav so Polikarpa, prvega smirnskega nadzornika, mu eniško ubili Judje in pravijo, da so Judje oskrunili svoj sveti dan (soboto), ker so na ta dan nosili drva, da bi naredili njegovo pogrebno grmado.

Beseda Smirna pomeni »grenak«, izpeljana pa je iz besede mira. Mira se je uporabljala za balzamiranje mrtvih. Zaradi tega imamo v imenu te dobe dvojni pomen. To je bila grenka doba, izpolnjena s smrtjo. Dve trti sta se v okviru cerkve vse bolj in bolj oddaljevale, grenkoba s strani lažne pa se je zoper pravo trto pove evala. Smrt ni bila samo seme lažne trte, temve je tudi v pravi trti obstajala plezajo a paraliziranost in nemo , ker so že zašli od neprevarane resnice iz prvih let po Binkošti; a noben resni ni vernik ni ni mo nejši in duhovno ni bolj zdrav in živ od svojega znanja predanosti isti Božji Besedi, kot je to vidno iz množice primerov v Stari Zavezi. Organizacija je rasla zelo hitro in s tem pove evala ter potrjevala smrt lanov, ker je bilo vodstvo Svetega Duha odstranjeno in Beseda je bila zamenjana z cerkvenimi verovanji, dogmami in od loveka narejenimi rituali.

Ko je šel Izrael v nezakonito zavezo s svetom in s poroko formiral skupnost, je naposled prišel dan, ko je svet nadvladal in Babilonci so odpeljali Božji narod v suženjstvo. Torej, ko so odhajali v suženjstvo, so imeli duhovništvo, tempelj in Besedo. Toda, ko so se vrnili, so imeli rabine, teološki red farizejev, sinagogo in Talmud. A ko je prišel Jezus, so bili tako sprevrženi, da jih je imenoval po njihovem o etu hudi u in to navkljub dejstvu, da so bili po telesni strani Abrahamovi potomci. V tej dobi vidimo, da se dogaja ista stvar. Toda, tako kot »ves Izrael« ni »Izrael«, pa pa so bili resni ni duhovni Izraelci majhna skupina, tako bo vedno obstajala mala skupina resni nih kristjanov, Kristusova nevesta, dokler On ne pride po Svojo lastnino.

V tem mestu sta obstajala dva znamenita templja. Prvi tempelj je bil postavljen za slavljenje Zeusa, drugi pa je bil postavljen Kibeli. Med tema dvema templjema je bila najdena najlepša cesta vseh asov, imenovana Zlata ulica. Zame je v tem simbolu prikazano nadaljnje prodiranje poganstva, ki se je pri elo v prvi dobi, eprav je bilo poznano, da obstaja samo v Rimu. V povezovanju teh dveh templjev boga in boginje je seme marijanstva, v katerem je Marija proglašena za božjo mater in prejema ast, naslove in mo i, kar ji daje položaj enakopravnosti z Jezusom Kristusom. Zlata ulica, ki ju povezuje, je slika pohlepa, ki je spodbudila nikolajitske organizatorje, da povežejo državo in cerkev, ker so poznali bogastvo in mo , ki jim je to nudilo. Kot je efeška doba bila samo primerna podlaga za tragi no pergamsko dobo, ki bo šele prišla, je bila ta smirnska doba dež, sonce in hrana, ki je zagotovila strašno pokvarjenost, s katero je bila cerkev potrjena v svojem malikovalstvu, kar je duhovna zabloda, iz katere nikoli ne bo vstala. Smrt je prodirala v njo od korenin do vej, a sodelujejo i, ki so njeni soudeleženci, so soudeleženci gorja in smrti.

Ta doba je trajala od 170. do 312. leta po Kristusu.

POZDRAV

Razodetje 2, 8:

»Tole govori Prvi in Zadnji, ki je bil mrtev, a je oživel.«

»Prvi in Zadnji, ki je bil mrtev, a je oživel.« Torej, to niso besede loveka. Sam lovek (ko bi mogel govoriti iz groba) bi dejal: »Jaz sem prvi in zadnji, ta, ki je bil živ in je umrl.« Prvo, kar se loveku zgodi je, da se rodi (je živ), a zadnje, kar se dogodi je, da umre. Torej, to ne govori lovek, to je Božanstvo. lovek (Adam) je vzel življenje in ga spremenil v smrt. Toda ta LOVEK (Jezus) je vzel smrt in jo spremenil v življenje. Adam je vzel nedolžnost in jo spremenil v krivdo. Ta je vzel krivico in jo spremenil v pravi nost. Adam je vzel raj in ga spremenil v grozljivo puš avsko pustinjo; toda Ta se vra a, da bi spremenil pod prekletstvom zibajo o in spotikajo o zemljo v drugi Eden. Adam je vzel življenje skupnosti in radosti z Bogom in ga spremenil v puš avo duhovne teme, ki je prinesla ves greh, moralno propadanje, bole ino, trpljenje, zablodo in pokvarjenost, ki se bori znotraj loveških duš. Vendar je Ta iz vse tragi ne smrti in degradacije, ki je izpolnilo loveštvo, prinesel življenje pravi nosti in lepote, tako da bi enako, kot je greh neko kraljeval s smrtjo, sedaj tudi ljudje kraljevali v pravi nosti po Enem, Jezusu Kristusu; in ne kot s prekrškom, eprav je v resnici bil strašen, je že sedaj mnogo ve Njegovo darilo za ve no življenje.

Preroku Orlu in z Njim bo za vedno posejen v nebesih v Jezusu Kristusu.

SEDAJ PRIHAJA NAŠ ZMAGOVALNI KRONSKI KAMEN O KRSTU S SVETIM DUHOM. Gala anom 4, 4-7: »Ko pa je nastopila polnost asa, je Bog poslal Svojega Sina, rojenega iz žene, rojenega pod Postavo, da bi odkupil tiste, ki so bili pod Postavo, da bi mi prejeli posinovljenje. Ker pa ste sinovi, je Bog poslal v naša srca Duha Svojega Sina, ki vpije: »Aba, O e!« Potemtakem nisi ve suženj, temve sin, e pa si sin, si tudi dedi po Bogu.« Tukaj je to. Jezus Kristus je prišel, umrl na križu, nas dokon no odkupil (z vrnitvijo originalnemu lastniku preko nakupa ali s pla ilom cene) in s tem NAS POSTAVIL KOT SINOVE. On nas ni naredil za sinove, ker smo že bili Njegovi sinovi, ampak nas je postavil kot sinove; ker vse dokler smo bili v svetu v telesu, nismo mogli biti prepoznani kot Njegovi sinovi. Bili smo ujeti v hudi evem ujetništvu. Toda kljub temu smo bili sinovi. In poslušajte to: »IN ZATO, KER STE SINOVI, JE BOG POSLAL DUHA SVOJEGA SINA V VAŠA SRCA, S KATERIM VI KLI ETE, O E, O E. Na koga je prišel Duh na dan Binkošti? Na sinove. In v Korintu? Na sinove, medtem ko so POSLUŠALI BESEDO!

Kaj je krst s Svetim Duhom? To je Duh, ki vas krsti v Kristusovo telo. To je ponovno rojstvo. To je Božji Duh, ki prihaja navznoter in vas izpolnjuje, potem ko ste se pokesali (slišali Njegovo Besedo) in bili krš eni v vodi kot odgovor iste vesti nasproti Boga.

To, kar smo ravnokar predstavili, bi bilo vsem veliko lažje razumljivo, e bi vsi verjeli v doktrino enega Božanstva. Kajti v tem Božanstvu ne obstajajo TRI osebe, temve ENA. Zaradi tega mi NISMO ponovno rojeni z Duhom Jezusovega življenja, ki vstopa, a zatem vstopa v nas Sveti Duh, da bi nam dal mo . e bi bila to resnica, zakaj potem ne spoštujemo O eta in Mu ne damo deleža v naši popolni odrešitvi, kajti e je odrešenje od Gospoda in obstajajo trije Gospodje, potem ON (O e) mora prav tako imeti nekakšno povezavo. Toda z gotovostjo se lahko vidi, da je Jezus to zelo dobro razložil, da je On bil in samo On je Bog in da je On in samo On tisti, ki prihaja v vernika. V Janezu 14, 16 govori, da bo O e poslal drugega Tolažnika. Toda 17. vrstica pravi, da je On (Jezus) prebival z njimi in da mora kasneje biti v njih. V 18. vrstici govori, da bo prišel k njim. V 23. vrstici je u encem dejal: »Midva (O e in Sin) bova prišla k njemu.« Zaradi tega, O e, Sin in Sveti Duh, vsi vstopajo v istem asu, KER JE TO ENA OSEBA, ki ustvarja Božanstvo. Ta prihod se je zgodil na dan Binkošti. Ne obstajata dva prihoda Duha, temve samo en. Problem je, ker ljudje ne poznajo prave resnice in verjamejo v Jezusa za odpuš anje grehov, toda nikoli ne gredo dalje, da bi prejeli Duha.

Preden kon am s to temo, vem da se v vaših umih postavlja vprašanje.

našem Gospodu Jezusu Kristusu.

Torej, prihajamo do zaključka. Tako kot je ve ni Logos (Bog) bil izražen v Sinu in je v Jezusu prebivala vsa polnost Božanstva telesno in je ta ve ni O E bil izražen v telesu in s tem dobil naziv SIN, tako smo tudi mi ve ni v Njegovih mislih, ko je na nas prišla vrsta postati mnogo- lanske seme izgovorjene Besede, izražene v telesu in te ve ne misli so sedaj izražene v telesu, Božji sinovi, kot smo celo mi imenovani. MI NISMO POSTALI SEME S PONOVNIM ROJSTVOM, MI SMO BILI SEME IN ZATO SMO BILI PONOVRNO ROJENI, KER SO SAMO IZBRANI LAHKO PONOVRNO ROJENI. Dejstvo, da smo bili SEME, je razlog, da smo lahko bili oživiljeni. V NE - SEMENU ni ni esar, kar bi lahko bilo oživljeno.

Imejte to pozorno v mislih. Sedaj naredite naslednji korak. Odkupiti pomeni kupiti nazaj. To se vra a izvornemu lastniku. Bog je s Svojo smrtjo, s prelito krvjo KUPIL NAZAJ SVOJE. On je kupil Nevesto semena izgovorjene Besede. »Moje ovce poslušajo moj glas (Besedo) in gredo za menoj.« Vi ste vedno bili ovca. Nikoli niste bili svinja ali pes, spremenjeni v ovco. To je nemogo e, ker vsaka vrsta življenja prinese po svoji vrsti in ni spremembe v vrsti. Glede na to, da smo bili v Božjih mislih in potem izraženi v telesu, je moral priti dan, ko bomo slišali Njegov glas (Besedo) in poslušajo ta glas postali zavedni našega O eta, ki nas kli e in priznava, da smo Božji sinovi. Mi smo slišali Njegov glas in zavpili kot izgubljeni sin: »Reši me, o moj O e. Vra am se k Tebi.«

Veliko asa lahko prete e, preden Božji sin prepozna, da je Božji sin. Pravzaprav so mnogi resni ni kristjani takšni, kot govori zgodba o orlu, ki se je izlegel pod kokoško. Vi veste, da je orel tip resni nega vernika. Torej, kmet je vzel jajce iz orlovega gnezda in ga dal pod kokoš. Ob svojem asu so se pod kokošjo izlegla vsa jajca. Piš anci so se odli no ujemali s kokošjo, vendar ta mali orli ni mogel razumeti kokodakanja in brskanja za hrano po kupu gnoja. Nekako je uspel preživeti, a je bil v vsem tem precej zmeden. A nekega dne je mati orlica, ki je znesla jajce, od zgoraj iz zraka opazila na zemlji tega malega orli a. Z veliko hitrostjo je švignila dol in mu zaklicala na ves glas, naj poleti gor, da se bosta sre ala. On nikoli prej ni slišal krika orla, toda ko je slišal ta prvi klic, se je nekaj v njem vznemirilo in zahrepenel je, da bi krenil proti temu. Toda bal se je poizkusiti. Mati mu je ponovno zaklicala, naj se dvigne v veter in ji sledi. On je s svojim glasom odvrnil, da se boji. Še enkrat je vpilo e zaklicala, naj poizkuša. Mahajo s krili je sko il v zrak in se kot odgovor na klice svoje matere dvignil navzgor v modro nebo. Vidite, on je bil vedno orel. Nekaj asa se je obnašal kot piš anec, a ni mogel biti zadovoljen. Ko pa je slišal poziv velikega orla, je prišel na svoje mesto. In takrat, ko resni ni Božji sin sliši klic Duha z Besedo, bo tudi on doumel, kdo je in bo tekel k velikemu

In pogledjte Ga tukaj, hodi med tistimi, ki jih je odkupil, še ve , s Svojo cerkvijo. A kaj so bili ti, ki so bili odkupljeni? Ali niso bili mnogi kot Pavel, ubijalci in pokvarjenci? Ali niso bili kot umirajo i razbojnik, kradljivci in morilci? Vse to so trofeje Njegove milosti. Vsi so vrnjeni iz mrtvih. Vsi so OŽIVLJENI v Jezusu Kristusu, Gospodu.

Vprašam se, ali ste opazili pozdrav v prvi dobi in zatem tega v tej dobi? Pa ju povežite. »To govori On, ki drži v svoji desnici sedem zvezd in hodi sredi cerkva. To govori Prvi in Zadnji, ki je bil mrtev, a je oživel.« To je ena in ista oseba. In On nam daje vedeti, da je cerkev Njegova. Kakor je seme plodu sredi tega plodu, tako je On Kraljevsko Seme sredi cerkve. Kakor ima seme samo v sebi življenje, tako je On za etnik življenja cerkvi. Njegova hoja ozna uje Njegovo neutrudljivo skrb za njo. On je Glavni pastir, ki varuje svoje. To je Njegova pravica, ker je to cerkev kupil s Svojo lastno krvjo. Ta kri je Božja kri. On, ki poseduje to cerkev je Bog, sam Bog. On je »Prvi in Zadnji«. Ta naziv pomeni ve nost. On je bil mrtev in je oživel. On je pla al ceno, tako da je samo On lastnik Božjega templja. On gospodari z njim. On je v njem proslavljen. On se hujuje nad vsakim, ki prevzame Njegovo Gospostvo in avtoriteto. Brez dvoma je razlog, zaradi katerega predstavlja Sebe vsaki dobi kot Božanstvo, da opozori in opogumi ljudi. On opozarja lažno trto in opogumlja pravo trto. To je EN RESNI NI VSEMOGO NI BOG. Njega poslušajte in živite.

STANJE DOBE

Razodetje 2, 9:

»Vem za tvoja dela, stisko in za tvoje uboštvo – vendar si bogat – ter za obrekovanje tistih, ki se razglašajo za Jude, pa to niso, marve so Satanova shodnica.«

Stiska je o itno klju te dobe. e je bila stiska v prvi dobi, je sedaj skozi drugo dobo predvidena še ve ja stiska. Ni dvoma, da so se naslednje Pavlove besede nanašale na množico kristjanov vsake dobe in kjerkoli na svetu. Hebrejcem 10, 32-38: »Spomnite se prejšnjih dni. Potem ko ste bili razsvetljeni, že ste v trpljenju prestali velik boj. Zdaj ste bili javno izpostavljeni sramotjenjem in stiskam, zdaj ste bili tovariši tistih, ki jih je to zadelo. Tudi z vklenjenimi ste so ustvovali. Z veseljem ste prenesli, da so vam pobrali imetje, ker ste vedeli, da imate boljšo in neminljivo posest v nebesih. Ne zavrzite torej svoje zaupnosti, ki jo aka veliko pla ilo. Kajti stanovitnost vam je potrebna, pa boste izpolnili Božjo voljo in tako dosegli, kar je

obljubljeno. Zakaj še malo, prav malo in prišel bo ta, ki prihaja, in ne bo odlašal. Moj pravi ni bo živel iz vere. In: e pa se odtegne, moja duša nad njim nima veselja.«

Že zgolj druženje ljudi dobrih src z resni nim vernikom, jim lahko za povra ilo te dobrote prinese smrt.

Torej, Gospod Bog Vsemogo ni govori: »VEM.« On hodi tu sredi svojih ljudi. Tukaj je Glavni Pastir rede. Toda, ali On prepre uje preganjanje? Ali On zaustavlja stisko? Ne, On tega ne po ne. On enostavno re e: »POZNAM tvojo stisko – sploh nisem nepozoren na tvoje trpljenje.« Mnogim ljudem je to velik kamen spotike. Sprašujejo se podobno kot Izrael: »Ali Bog resni no ljubi?« Kako je lahko Bog pravi en in ljubi, e stoji ob strani in opazuje, kako njegovi ljudje trpijo? Natanko to so se vprašali v Malahiji 1, 1-3: »Izrek. GOSPODOVA Beseda Izraelu po Malahiju. »Ljubim vas,« govori GOSPOD, vi pa pravite: »S im si nam izkazal ljubezen?« »Mar ni bil Ezav Jakobov brat,« govori GOSPOD, »in vendar sem ljubil Jakoba, Ezava pa sem sovražil. Njegove gore sem naredil za pustinja, njegovo dediš ino za šakale v puš avi.« Vidite, oni niso mogli razumeti Božje ljubezni. Mislili so, da je ljubezen pomenila, da ni trpljenja. Mislili so, da je ljubezen pomenila starševsko skrb za otroka. A Bog je dejal, da je Njegova ljubezen bila »izbirna« ljubezen. Dokaz Njegove ljubezni je IZBOR – ne glede na to, kaj se je zgodilo, je resni nost Njegove ljubezni dokazana z dejstvom, da so bili izbrani za rešitev (ker vas je Bog izbral za rešitev v posve enju Duha in veri v resnico). On vas lahko preda smrti, kot je predal Pavla. Lahko vas preda trpljenju, kot je predal Joba. To je v Njegovi oblasti. On je suveren. A vse to je z namenom. e ne bi imel namena, bi bil avtor frustracije, a ne miru. Njegov namen je, da preko trpljenja dosežemo popolnost, postanemo trdni, okrepljeni in utrjeni. Kot je dejal Job: »On v nas polaga mo .« (Job 23,6b) Vidite, On sam je trpel. Iz tega, kar je pretrpel, se je nau il poslušnosti. On je pravzaprav dosegel popolnost iz tega, ker je trpel. Hebrejcem 5, 8-9: » eprav je bil Sin, se je iz tega, kar je pretrpel, nau il poslušnosti, dosegel popolnost in postal vsem, ki so mu poslušni, izvir ve nega odrešenja.« Enostavno povedano, sam Jezusov karakter se je izpolnjeval s trpljenjem. A po Pavlu, je On zapustil svoji cerkvi mero trpljenja, da bi tudi oni s svojo vero v Boga, medtem ko trpijo Zanj, prišli do to ke popolnosti. Zakaj je On to želel? Jakob 1, 2-4: »Moji bratje, kadar pridete v razne preizkušnje, imejte to za isto veselje, saj spoznavate, da preizkušnost vaše vere ustvarja stanovitnost. Za stanovitnost pa naj bo zna ilno popolno delo, da boste popolni in celoviti in vam ne bo ni esar manjkalo.«

Zakaj On stoji ob strani? Razlog se nahaja v Rimljanih 8, 17-18: »In e smo otroci, smo tudi dedi i: dedi i pri Bogu, sodedi i pa s Kristusom, e le

svetlolasa ali rjavolasa, svetlega ali temnega tipa o i itd. S temi mislimi v umu razmislite o Jošui in Kaleb. Ali ni Jezus v Janezu 6, 49 dejal: »Vaši o etje so jedli mano v puštnji in so umrli?« Ti starši, ki so pomrli, so bili nujno potrebni kot prao etje ljudi, katerim je Jezus govoril. Oni so propadli, a vendar so bili v Božjem naravnem izboru, tako kot sta bila Jošua in Kaleb v duhovnem. Toda nadaljujmo. Ti izbranci niso bili samo ve ne Božje misli, ki so morale biti izražene v telesu ob svojem pravem asu, temve so ti isti izbrani imenovani z drugim imenom. Rimljanom 4, 16: »Potemtakem postajamo dedi i po veri, tako da je dedovanje iz milosti in da je obljuba zagotovljena vsemu potomstvu, ne samo tistemu, ki izvira iz Postave, ampak tudi tistemu, ki izvira iz vere Abrahama, ki je o e nas vseh.« Rimljanom 9, 7-13: »In tisti, ki so potomci Abrahama, niso vsi otroci. Ampak: Po Izaku se ti bo imenovalo potomstvo. To se pravi: za Božje otroke ne veljajo otroci po mesu, marve se štejejo za potomstvo otroci po obljudi. Obljuba se namre glasi takole: Ob tem asu bom prišel in Sara bo imela sina. Pa ne samo to, tudi Rebeka je zanosila z enim možem, z našim o etom Izakom. Njena otroka se še nista rodila in še nista naredila ni dobrega ali slabega, ko ji je bilo re eno – da bi ostal Božji na rt po izvolitvi, ker se ne opira na dela, ampak Nanj, ki kli e: Starejši bo služil mlajšemu, kakor je pisano: Jakoba sem ljubil, Ezava pa sovražil.« Gala anom 3, 16: »No, obljube so bile izre ene Abrahamu in njegovemu potomcu. Ne pravi »in potomcem«, kakor e bi šlo za mnoge, temve kakor za enega: in tvojemu potomcu, ki je Kristus.« Gala anom 3, 29: » e pa ste Kristusovi, ste potemtakem Abrahamovi potomci, po obljudi pa dedi i.« V skladu z Rimljani 4, 16 ugotavljamo, da je Bog dal zagotovo obljubo VSEM iz Abrahamovega semena. A Pavel postavlja sebe in vse vernike pod izbiro, zato ker pravi: »Abraham, ki je o e VSEH nas...« Zatem nadaljuje, ne da bi zožil svojo definicijo, temve ji da kon no obliko, ker je v Gala anih 3 opredelil POTOMCA (ednina) kot Jezusa in vra unal otroke »potomce« kot otroke obljube, a obljubo kot nekaj, kar ima povezavo z »izbiro« ali »Božjim izborom«. To je to no to, o emer smo govorili. Tisti ki so od Kraljevskega Semena, so Božji izbranci, vnaprej dolo eni, predvideni od Boga in so bili v Božjem umu in v Njegovih mislih. Zelo enostavno povedano, resni na Kristusova Nevesta je bila ve no v Božjem umu, etudi neizražena, dokler ni vsak posameznik izšel v odrejenem dolo enem asu. Ko je vsak lan izšel, je postal IZRAŽEN in je zavzel svoje mesto v telesu. Zaradi tega je ta Nevesta dobesedno NEVESTA SEMENA IZGOVORJENE BESEDE. eprav je ona po imenovanju ženska, je prav tako imenovana »Kristusovo telo«. Zelo jasno je, da je morala biti tako imenovana, ker je bila v Njem vnaprej dolo ena. Prišla je iz istega izvora, bila je ve na z Njim in sedaj izraža Boga v mnogo lanskem telesu, a Bog je bil neko izražen v ENEM LANU in to v

Ve ne Božje misli! Dovolite mi, da vas vprašam: »Ali so Božje misli ve ne?« e lahko to vidite, potem boste videli mnoge stvari. Bog je nespremenljiv, tako v sami biti, kot v delovanju. To smo že prou ili in dokazali. Bog je v svojih sposobnostih neskon en in zaradi tega mora biti On kot Bog vseveden. e je vseveden, potem se On sedaj ne u i, niti se ne posvetuje s samim Sabo in nikoli ne dodaja Svojemu znanju. e bi On k Svojemu znanju dodajal, tedaj ne bi bil vseveden. Najbolje, kar bi v takem primeru mogli re i je, da enkrat bo. Toda to ni po Pismu. On JE vseveden. On nikoli ni imel o bilo em novih misli, ker je On vse Svoje misli vedno imel in jih vedno bo imel in pozna konec od za etka, ker je On Bog. ZARADI TEGA, BOŽJE MISLI SO VE NE. ONE SO RESNI NE. Te misli enostavno niso kot loveške, ki so naredile na rt in akajo, da bodo nekega dne prenesene v snov in obliko, temve so one že resni ne in ve ne in so del Boga.

Vidite, kako to deluje. Bog je imel za Adama vedno svoje misli. Adam, kot njegova misel, še ni bil izražen. Psalm 139, 15-16 vam bo o tem dal majhno predstavo: »Moje kosti niso bile skrite pred Tabo, ko sem bil narejen na skrivnem, stkan v globo inah zemlje. Moj zarodek so videle tvoje o i. V tvojo knjigo so bili vsi zapisani, dnevi, ki so bili oblikovani, ko ni še nobeden od njih obstajal.« To, kot sem dejal, ni napisano o Adamu, temve nam daje predstavo in vedenje, da je tam v Njegovem umu bila misel in ta misel je bila ve na in je morala biti izražena. Zaradi tega, ko je Adam bil narejen iz zemeljskega prahu in njegovo duhovno bitje ustvarjeno od Boga, tedaj je Adam postal izražena Božja misel in te ve ne misli so bile sedaj izražene.

Lahko bi se sprehodili skozi stoletja. Tam najdemo Mojzesa, Jeremijo, Janeza Krstnika in vsak od njih je bil Božja ve na misel, izražena v njihovem asu. Zatem pridemo do Jezusa, LOGOSA. On je bil brezhibna in popolna izražena MISEL in je postal kot Beseda. To je to, kar ON JE in kar za vedno BO.

Torej, re eno je: »V NJEM (Jezusu) nas je tudi izbral pred stvarjenjem sveta.« To pomeni, da smo bili z Njim natanko tam v umu in Božjih mislih pred stvarjenjem sveta. To daje izbranim VE NO kakovost. Tega se ne morete rešiti.

Dovolite mi, da tukaj vnesem misel. Celo naše naravno rojstvo temelji na izbiranju. Ženski jaj niki ustvarjajo mnogo, mnogo jaj ec. Toda zakaj se v dolo enem asu spusti to no dolo eno jaj ece in ne katero drugo? In zatem se izmed vse moške sperme iz neznanega razloga samo dolo eno seme poveže z jaj ecem, medtem ko druga, ki bi se prav tako lahko povezala, ali imela še boljše priložnost to storiti, tega niso storila in so propadla. Za vsem tem stoji inteligenca, kaj bi sicer odlo alo o tem, ali bo otrok de ek ali deklica,

trpimo z Njim, da bomo z Njim tudi povelj ani. Mislim namre , da se trpljenje sedanjega asa ne dá primerjati s slavo, ki se bo razodela v nas.« e z Njim ne trpimo, ne moremo z Njim kraljevati. Morate trpeti, da bi kraljevali. Razlog za to je, da karakter enostavno nikoli ni nastal brez trpljenja. Karakter je ZMAGA, ne dar. lovek brez karakterja ne more kraljevati, ker je mo brez karakterja satanska. Ampak mo s karakterjem je primerna za vladanje. In ker On ho e z nami deliti celo Svoj prestol na isti osnovi, s katero je Sam zmagal in sedel na prestol Svojega O eta, tedaj moramo tudi mi zmagati, da bomo sedeli z Njim. A majhno za asno trpljenje, v katerem se sedaj nahajamo, ni dostojno primerjave z ogromno slavo, ki se bo odkrila v nas, ko On pride. O, kakšni zakladi so pripravljeni za tiste, ki so voljni stopiti v Njegovo kraljestvo skozi mnoge stiske.

»Ne udite se požarom, ki buhtijo med vami, da vas preizkušajo!« To je dejal Peter. Ali je nenavadno, da Bog želi, da izgradimo Kristusov karakter, ki prihaja skozi trpljenje? Ne, gospod. Kajti mi vsi imamo preizkušnje. Vsi smo preizkušani in vzgajani kot sinovi. Nobenega ni, ki ne bi šel skozi to. Cerkev, ki ne trpi in ni preizkušana, katera nima tega – ni od Boga. Hebrejcem 12, 6: »Kogar namre Gospod ljubi, tega vzgaja, in tepe vsakega sina, ki ga sprejema. e vi ne bi bili deležni vzgoje – in te so deležni vsi –, bi bili nezakonski otroci, ne pa pravi sinovi.«

Torej, to specifi no stanje v Smirni je moralo biti uporabljeno v vsaki dobi. Brez tega ni nobene dobe. Ni resni nega vernika brez tega. To je od Boga. To je Božja volja. To je potrebno. Potrebujemo Gospoda, da nas nau i resnice, da moramo trpeti in v trpljenju biti Kristusov lik. »Ljubezen je potrpežljiva, je dobrotljiva.« Matej 5, 11-12: »Blagor vam, kadar vas bodo zaradi Mene zasramovali, preganjali in vse húdo o vas lažnivo govorili. Veselite in radujte se, kajti vaše pla ilo v nebesih je veliko. Tako so namre preganjali že preroke, ki so bili pred vami.«

Zamegljena nebesa in življenjske nevihte niso znaki Božjega neodobravanja. Niti niso jasna nebesa in mirne vode znaki Njegove ljubezni in odobravanja. Njegovo odobravanje za nas je edino v LJUBLJENEM. Njegova ljubezen je izborna, ki jo Je imel za nas pred stvarjenjem sveta. Ali nas On ljubi? O, da! Toda kako bomo to vedeli? Vedeli bomo, ker je On TAKO DEJAL in razodel, da nas ljubi, ker nas je pripeljal k Sebi in nam dal od Svojega Duha, predstavljajo nas kot sinove. Kako pa Mu bom jaz dokazal svojo ljubezen? Verujo to, kar je On povedal in se bom sredi preizkušenj, ki jih je v Svoji modrosti dopustil, da se zgodijo, obnašal radostno.

»Vem za tvoje uboštvo – vendar si bogat!« Tukaj je ponovno to. Vidite Njega, kako hodi sem ter tja sredi Svoje cerkve. Kot o e, ki gleda dol

na svojo družino. On je glava svojega gospodinjstva. On je oskrbnik. On je zaš itnik. Pa vendar, On gleda na njihovo siromaštvo. O, kako se nepou en vernik spotika ob to. Kako lahko Bog vzdrži ob pogledu na svoje, ki so v potrebi in enostavno tega ne zaustavi – in jim ne preda ter podari vseh materialnih dobrin?

Tukaj morate ponovno verjeti v ljubezen, dobroto in modrost od Boga. To je prav tako potrebno. Spomnite se, On je svaril: »Ne skrbite za jutri, kaj boste jedli in kaj boste oblekli. Vaš o e ve, kaj potrebujete. Tisti, ki obla i lilije in hrani vrabce, bo storil veliko ve za vas. Te fizi ne stvari niso prave osnovne potrebe vašega življenja, ker nikogaršnje življenje ni v tem, kar poseduje. Ampak najprej raje iš ite Božje kraljestvo in Njegovo pravi nost in vse materialne potrebe vam bodo navržene.« Božji ljudje niso materialisti no usmerjeni. Usmerjeni so h Kristusu. Ne iš ejo zakladov, ki so od spodaj, temve tiste zgoraj. To je popolna resnica, ve ina kristjanov NI bogatih. Pravzaprav so na siromašni strani. Tako je bilo v Jezusovem dnevu. To je veljalo v Pavlovem dnevu in moralo bi veljati tudi danes. Ampak to na žalost danes ne velja, ker je ladicejska doba, doba ogromnega bogastva, kjer je pogost kriterij duhovnosti obilje zemeljskih dobrin. O moj Bog, kako je cerkev bogata v dobrinah. Toda kako je siromašna v Duhu. »Blagor vam, ubogi, ker vaše je Božje kraljestvo. Božje kraljestvo NI jeda a in pija a.« Ni na materialni osnovi. Je znotraj nas. Bogat lovek je tisti, ki je bogat v Bogu in ne v svetnih stvareh.

»O,« vzklika Duh, »vidim tvoje uboštvo. Vidim tvojo potrebo. Nimaš veliko tega, e sploh imaš kaj, s imer bi se hvalil. To, kar si imel, ti je bilo odvzeto. Rad si se odrekel svojim imetjem v zameno za ve na. Iz tebe se nor ujejo. Prezirajo te. Nimaš materialnih sredstev, da bi se nanje oprl. Toda navkljub vsemu temu si bogat. Tvoja varnost je v Njem, ki je tvoja zaš ita in zelo velika nagrada. Tvoje kraljestvo mora šele priti. Toda prišlo bo. In bo ve no. Da, zavedam se tvojih preizkušenj in gorja. Vem, kako težko se je prilagoditi. Vendar se bom spomnil vsega tega, ko se vrnem in vas zahteval kot Svojo lastnino in tedaj vas bom nagradil.«

Torej, to sploh ni proti bogatim ljudem, ker Bog lahko reši bogatega loveka. Nekateri od Božjih otrok so bogati. Toda denar je lahko velika zanka, ne samo tistim, ki ga imajo, ampak tudi tistim, ki ga nimajo. Dale nazaj v prvi dobi je Jakob klical tistim, ki so se zanašali na bogate ljudi: »Moji bratje, svoje vere v našega Gospoda Jezusa Kristusa, Gospoda veli astva, ne združujte s pristranskostjo.« Tam so se siromašni raje poizkušali udinjati bogatim, da bi dobili pomo , kot pa da bi zaupali v Boga. »Ne delajte tega,« pravi Jakob. »Ne delajte tega. Denar ni vse. Denar ni odgovor.« Tudi danes ni odgovor. Imamo ve bogastva, kot smo ga kdajkoli imeli, pa vendar je v

in da sta samo DVA VSTOPILA, potem ostali niso bili resni ni verniki. V em je bila razlika? Dva sta ostala z Besedo. Ko so srca desetih izvidnikov pri Kadeš Barnee zatajila, Jošua in Kaleb nista podvomila, ker sta verovala Besedi in dejala: »Mi smo ve kot sposobni vzeti zemljo.« Vedela sta, da to lahko, ker je Bog dejal: »Dal sem vam zemljo.« Zatem, ko so vsi ti Izraelci videli silo, dobroto in Božjo rešitev, niso vstopili v po itek, ki je tip Svetega Duha. Zaradi tega lahko to no sedaj vidite, da bo tako reko samo mala skupinica verovala vse do konca, do prejetja Božjega Duha.

Dobro, prišli smo tako dale . Sedaj želim iti naprej in ko bom to storil, se zavedam, da bom povzro il prebujanje dolo enih emocij. Ampak to je nekaj, za kar nisem odgovoren. Odgovoren sem Bogu in Njegovi Besedi ter ljudem, h katerim me je Bog poslal. Moram biti zvest v vsem, kar mi On daje, da povem.

V Janezu 6, 37 in 44 pravi: »Vse, kar mi da O e, bo prišlo k Meni; in kdor pride k Meni, ga nikoli ne bom zavrgel. Nih e ne more priti k Meni, e ga ne pritegne O e, ki Me je poslal, in Jaz ga bom obudil poslednji dan.« Janez 1, 12-13: »Tistim pa, ki so jo sprejeli, je dala mo , da postanejo Božji otroci, vsem, ki verujejo v Njegovo Ime in se niso rodili iz krvi ne iz volje mesa ne iz volje moža, AMPAK IZ BOGA.« Efežanom 1, 4-5: »Pred stvarjenjem sveta nas je izvolil v Njem, da bi bili pred Njegovim obli jem sveti in brezmadežni. V Njem nas je vnaprej, dolo il, naj bomo po Jezusu Kristusu Njegovi posinovljeni otroci. Takšen je bil blagohotni sklep Njegove volje.« Torej, brez da se preve spustim v temo Božje suverenosti (ker bi bila za to potrebna cela knjiga), mi dopustite tukaj izpostaviti, da v skladu s temi verzi Jezus Kristus izbere Svojo lastno nevesto, natanko tako, kot moški danes izbirajo svoje neveste. Nevesta danes pravzaprav ne odlo a, ali bo vzela dolo enega moškega za moža. Ne, gospod. Ženin je tisti, ki odlo a in izbere dolo eno žensko za svojo nevesto. (Janez 15, 16: »Niste vi Mene izbrali, temve sem Jaz izbral vas.«) Torej, v skladu z Božjo Besedo je bila nevesta izbrana pred nastankom sveta. Ta izbira neveste je bila v Njegovih mislih. V Efežanih 1, 9 in v Rimljanih 9, 11 pravi: »...da bi ostala Božja odlo itev o izvolitvi.« Tega ne morete prebrati na noben drugi na in. Srž odlo itve, ve na Božja odlo itev je bila, vzeti nevesto po SVOJEM lastnem izboru in ta odlo itev je bila v Njem, a glede na to, da je ve en, je bila odrejena pred nastankom sveta.

Sedaj bodite pazljivi in pogledjte naslednje. Preden so sploh obstajali del ki zvezdnega prahu, preden je Bog bil Bog (Bog je predmet aš enja, a tam ni bilo nikogar, ki bi Ga astil, zato je bil On v tistem asu samo potencialno Bog.), je bil On poznan kot ve ni Duh, vendar je bila nevesta že v Njegovih mislih. Da, bila je. Obstajala je v Njegovih mislih. In kaj je s temi Božjimi mislimi? One so ve ne, ali ne?

Jezusu v veri, imel reke žive vode, ki se bodo izlivale od njega. In to postavlja to izkušnjo na dan Binkošti. Imejmo sedaj to misel na umu in preberimo v Janezu 4, 10 in 14: » e bi poznala Božji dar in e bi vedela, kdo je, ki ti pravi: ›Daj mi piti,‹ bi Ga ti prosila in dal bi ti žive vode.« »Vsak, kdor pije od te vode, bo spet žejen. Kdor pa bo pil od vode, ki mu jo bom Jaz dal, ne bo nikoli žejen, ampak bo voda, katero mu bom dal, postala v njem izvir vode, ki te e v ve no življenje.« Omenjena je ista živa voda, toda tokrat ni imenovana kot reka, temve kot arteški izvir. To no tukaj ljudje pogrešijo. Zato, ker je poimenovana z izvirom in z reko, mislijo da je to na enem mestu ve no življenje, ki je dano od Duha, a na drugem mestu, kjer je poimenovana kot reka (to bi se naj razumelo kot velika dinamika), bi moral biti to Duh, sedaj darovan kot dar sile. Ni tako. To je eno in isto. To je Duh, ki daje življenje in silo in to je prišlo na dan Binkošti.

Kaj je povzročilo to napačno razumevanje? Odgovor je slede : »IZKUŠNJA.« Šli smo po izkušnji in ne po Besedi. Pustite izkušnjo kot vašo merilno vrstico na strani. Samo eno merilo obstaja, samo ena mera in to je BESEDA. Sedaj pazljivo preu ite in razumite slede e. Peter je dejal: »Pokesajte se in krstite v Ime Jezusa Kristusa za odpuš anje grehov in prejeli boste dar Svetega Duha.« Pavel je dejal: »Ste prejeli Svetega Duha, ODKAR ste postali verni?« Natanko tukaj je ves naš problem. Ljudje se pokesajo svojih grehov, krstijo se v vodi, TODA NE GREDO NAPREJ IN NE PREJMEJO SVETEGA DUHA. VI ZA NITE VEROVATI ZA PREJEMANJE DUHA. Verovanje v Jezusa je korak v pravo smer in to je k Svetemu Duhu. Toda ljudje se tukaj ustavijo. Gredo vse do vode in potem se ustavijo. Za nejo verovati in potem se ustavijo. Sveto Pismo ne govori, da prejmete KO ste postali verni. Temve : »Ste prejeli Svetega Duha ODKAR, ste postali verni?« Natan en in dosleden prevod je: »Ali ste, ko ste predhodno verjeti, prejeli Svetega Duha?« Ljudje za nejo verovati in potem se ustavijo. Vi ne prejmete Svetega Duha, ko za nete verovati v Njega, s predhodnim kesanjem. Vi greste naprej in prejimate Svetega Duha. Ali vidite to? To je ta napa na stvar pri naših fundamentalistih. Nimajo sile, ker so se ustavili pred Binkoštnim dnevom.

Oni so kot Izraelovi sinovi, ki so izšli iz Egipta in se zaustavili pred obljubljenim deželo. Torej, Izraelovi sinovi so zapustili Egipt, bilo jih je okrog dva milijona. Skupaj so potovali, videli iste Božje udeže, vsi so se hranili z isto mano in z isto vodo iz udarjene stene, vsi so sledili istemu oblaku ez dan in ognjenemu stebri pono i, ampak samo DVA sta prišla do obljubljene dežele. SAMO DVA STA BILA RESNI NA IN PRAVA VERNIKA. To je resni no, ker nam Beseda govori, da so ostali umrli zaradi nevere in zaradi nevere niso mogli vstopiti. (Hebrejcem 3, 19.) Torej, glede na to, da je to tako

duhovnem doseženo manj. Denar ni to, s emer Bog dela. On se premika s Svojim Duhom. In to premikanje Duha prihaja samo k tisti osebi, ki je posve ena Besedi.

SATANOVA SHODNICA

Razodetje 2, 9:

»Ter za obrekovanje tistih, ki se razglajajo za Jude, pa to niso, marve so Satanova shodnica.«

Tukaj je verz, ki bo v sebi nosil pomembno misel, ne samo zato, ker je po vsebini zelo neobi ajen, pa pa je prakti no ponovljen tudi v dobi, ki pride ve kot tiso let kasneje.

Razodetje 2, 9: »Vem za tvoja dela, stisko in za tvoje uboštvo – vendar si bogat – ter za obrekovanje tistih, ki se razglajajo za Jude, pa to niso, marve so Satanova shodnica.« Za nimo s tem. Ta beseda ›Jude‹ ne opisuje religije judovskega naroda. To se nanaša samo na narod od Juda in ima isti natan en pomen, kot e bi jaz dejal, da sem po rodu Irec. Ti ljudje so zase govorili, da so dejansko Judje, pravi Judje po rojstvu. Bili so lažnivci. Oni niso bili Judje po rojstvu in niso bili Judje po religiji.

e je vse to resnica, kaj so torej bili? Bili so zavedeni ljudje, ki so že bili del cerkve. Pripadali so lažni trti.

Niso bili od prave cerkve, temve od lažne cerkve, ker je Bog dejal, da so bili »Satanova shodnica«. Torej, beseda za shodnico ni ista beseda, ki jo uporabljamo za cerkev. V Svetem Pismu cerkev pomeni »poklicani ven« ali »sklicani z namenom«. Psalmist je o teh izbranih ljudeh dejal: »Blagor loveku, ki ga TI IZBEREŠ in PRITEGNEŠ k Sebi: on prebiva v Tvojih dvorih.« Psalm 65, 4. A pomen shodnice je »skupš ina ali zbor«. To je lahko dobro ali slabo, a v tem primeru je slabše, ker so to tisti, katerih zbiranje ni od Boga, temve od njih samih. Izaija je o njih dejal: »Poglej, zagotovo se bodo zbrali, toda NE OD MENE; kdo se proti tebi zbere, bo zaradi tebe padel.« Izaija 54, 15. Glede na to, da so ti zagotovo bili proti resni ni trti, se bo Bog nekega dne z njimi pozabaval v uni enju.

Zakaj imamo v okviru cerkve pomešane ljudi, ki se imenujejo Judje? Razlog je v tem: glede na to, da so bili lažnivci, so lahko trdili, karkoli so želeli. Mogli so re i, karkoli so hoteli, kot da je to dejstvo in zatem so se tega trdno držali. V takem primeru so lahko lagali z zelo mo nim mišljenjem v svojem umu. Ali ni bilo tako, da je bila prva cerkev skoraj, e ne popolnoma, sestavljena iz Judov, kar jih je delalo za izvirne lane Njegovega telesa?

Dvanajst apostolov je bilo Judov, kasneje pa so bili apostoli ali Judje ali spreobrnjenci. Zaradi tega bi jim njihova prisega, eš da so Judje, dala prvenstvo in pravico do izvornosti. Reci neresnico. Mo no se je drži. Ne oziraj se na dejstvo ali zgodovino. Enostavno jo reci in ljudem nadaljuj z govorjenjem in hitro jo bodo sprejeli.

Torej, ali ste tukaj kaj dojeli? Ali ni ta isti duh tudi danes v cerkvi? Ali ne obstaja skupina, ki trdi, da so oni izvorna in resni na cerkev in da se rešitev nahaja samo v njej? Ali ne trdijo, da imajo klju e kraljestva, ki so jih prejeli od Petra? Ali ne trdijo, da je bil Peter njihov prvi papež in da je živel v Rimu, **ZA KAR ABSOLUTNO NI ZGODOVINSKEGA DEJSTVA?** Celo njihovi najbolj izobraženi in najbolj obveš eni pripadniki verjamejo njihovim lažem. Satanova shodnica! e pa je Satan njen o e in je on o e laži, potem ni udno, da so tisti v njegovi shodnici prav tako lažnivci.

Razmislite o bogokletstvu. Tile iz satanove shodnice v tem primeru niso preklinjali Boga (eprav se to razume samo po sebi), temve so preklinjali resni no cerkev. Zagotovo. Tako kot je Kajn preganjal in ubil Abela, ker je bil (Kajn) od zlega in kot so mrtvi formalni judovski sledilci (Jezus je dejal, da so bili od svojega o eta hudi a) poizkušali v prvih nekaj letih prve dobe uni iti kristjane, poizkuša sedaj ta ista skupina (lažna trta) v tej drugi dobi še celo bolj uni iti resni nega vernika. Ta duh antikrista raste.

Skupina, ki je po asi vstopila v cerkev s svojimi **DEJANJI** (nikolajizmom), se ve ne boji izpostavljenosti, temve je odkrito organizirana v skupino s svojim lastnim zbiranjem in prihaja proti resni ni cerkvi z neprikritim sovraštvom.

Torej, ko re em, da je bila to organizirana antikristova cerkev, vam dajem resnico iz zgodovine, ki je zagotovljena z verodostojnostjo. Prva cerkev, ki je bila osnovana v Rimu (mi bomo sledili razvoju njene zgodovine v pergamski dobi), je že spremenila Božjo resnico v laž, uvajajo pogansko religijo s krš anskimi imeni in pomeni. Do druge dobe je bilo to tako pogansko (eprav so trdili, da so resni na cerkev), da je Polikarp kot že zelo star prehodil približno 2500 kilometrov, da bi jih rotil, naj se vrnejo. Tega niso hoteli storiti. Imeli so mo no hierarhijo in mo no organizacijo in popolni odhod od Besede. To je torej Satanova shodnica, polna grdobij, v kateri so že bila semena nikolajtske doktrine in ki bo kmalu postala resni ni sedež, oziroma mo Satanove religije. To je popolnoma to no, ker Razodetje 2, 9 NE govori, da so ti ljudje **OD Satanove shodnice**, temve da **SO SATANOVA SHODNICA**.

Ta duh antikrista ni nov. To ni nekaj, kar je ravnokar prišlo v cerkvene dobe. On je bil tukaj ves as. Da bi jasno razumeli, kako deluje, kako se upira Bogu in vzpostavlja nadvlado v cerkvi, pogledajte v Staro Zavezo in boste videli

»Filip je prišel v mesto Samarije in tam oznanjal Kristusa. Množice so enodušno prisluhnile Filipovim besedam. Poslušale so ga in gledale znamenja, ki jih je delal: veliko obsedencev so z glasnim krikom zapustili ne isti duhovi, veliko hromih in pohabljenih je bilo ozdravljenih. V mestu je zavladalo veliko veselje. V mestu je živel mož po imenu Simon, arodej, ki je vzbujal za udenje med prebivalstvom Samarije; govoril je, da je nekaj posebnega. Vsevprek ga je ob udovalo, mlado in staro. Govorili so: »On je Božja mo , ki se imenuje Velika mo .« Bili so njegovi privrženci, ker jih je že dolgo begal s svojimi arodejstvi. Ko pa so možje in žene za eli verjeti Filipu, ki jim je oznanjal evangelij o Božjem kraljestvu in o imenu Jezusa Kristusa, so se dajali krstiti. Tudi sam Simon je sprejel vero; dal se je krstiti in se oklenil Filipa. Gledal je znamenja in strmel nad velikimi udeži, ki so se dogajali. Apostoli v Jeruzalemu so slišali, da je Samarija sprejela Božjo Besedo; zato so tja poslali Petra in Janeza. Ko sta prispela tja, sta molila zanje, da bi prejeli Svetega Duha. Zakaj Duh še ni bil prišel na nobenega izmed njih, bili so samó krš eni v imenu Gospoda Jezusa. Tedaj sta nanje polagala roke in prejemale so Svetega Duha.« V skladu z 12. verzom **SO ZA ELI VERJETI V BESEDO**. Tedaj so bili krš eni v Ime Gospoda Jezusa. Toda s 16. verzom navkljub vsemu temu, **ŠE VEDNO NISO PREJELI SVETEGA DUHA**. Svetega Duha so prejeli samo **PO TEM**, ko so za eli verovati in bili pravilno krš eni. To je natan en obrazec, ki ga je predstavil Peter v Apostolskih delih 2, 38-39.

Drugi citat Pisma, ki tole udovito pojasnjuje, se nahaja v Gala anih 3, 13-14: »Preklet je vsak, kdor visi na lesu. To se je zgodilo zato, da bi Abrahamov blagoslov prešel v Kristusu Jezusu k poganom in da bi mi po veri prejeli obljubo Duha.« Torej, nikakor se ne more re i, da je Abrahamov blagoslov na novo rojstvo, ali da je obljuba Duha krst s Svetim Duhom, kot dva oddvojena dogodka. Ker Pismo govori tako: » Jezus je umrl na križu in s pomo jo te smrti in vstajenja je Abrahamov blagoslov prišel na pogane, odhajajo od Judov. To se je zgodilo, da bi Duh mogel postati dostopen poganom.«

Razumeti to, kar sem vam ravnokar povedal, pomeni razložiti, zakaj preu evalci nikoli niso nikjer našli, da bi Pavel kdaj dejal: »Bodite na novo rojeni in **POTEM** bodite izpolnjeni z Duhom.« Prišli so do zaklju ka, da je to tam in vstavili svoje lastne pomene, da bi narediti vtis, da to govori to. **TODA PISMO NE GOVORI TEGA**. Tudi Jezus ni tega nikoli dejal. Pogledajte v Janeza 7, 37-39 in preberite to sedaj z razumevanjem. »Na zadnji, veliki dan praznika je Jezus vstal in zaklical: » e je kdo žejen, naj pride k Meni in naj pije. Kdor veruje Vame, bodo, kakor pravi Pismo, iz njegovega osr ja tekle reke žive vode. To pa je rekel o Duhu, ki Ga bodo prejeli tisti, kateri so sprejeli vero Vanj. Duha namre še ni bilo, ker Jezus še ni bil povelj an.« Torej, tu jasno in odlo no govori, da bo vernik na na in, da bo pil prihajajo k

Torej, razumem, da bo tukaj prišlo za trenutek do nesporazuma, ker ve in ljudi ve, da sem bil postavljen kot baptisti ni pridigar in sem odlo no trdil, da so baptisti zgrešili, ker govorijo, da sprejemate Svetega Duha, KO ZA NETE VEROVATI, ker temu ni tako. Prejmete Ga »ODKAR ste postali verni« Apostolska dela 19, 2-6: »...in jih vprašal: »Ali ste prejeli Svetega Duha, odkar ste postali verni?« »Saj še slišali nismo, da je Sveti Duh,« so odvrnili uenci. In vprašal jih je: »Kako ste bili tedaj kršeni?« »Z Janezovim krstom,« so odgovorili. Pavel pa je rekel: »Janez je krševal s krstom spreobrnjenja in ljudstvu govoril, naj verujejo v tistega, ki pride za njim, to je v Jezusa.« Po teh besedah so se dali krstiti v ime Gospoda Jezusa. Pavel je nanje položil roke in nadnje je prišel Sveti Duh: govorili so z darom jezikov in prerokovali.« Tu je to. Pavel je vprašal: »Ali ste prejeli, ODKAR, ne pa KO ste postali verni.« In tu je velika razlika, ker prejemo PO TEM ko smo za eli verovati. V Efežanom 1, 13 je ponovljena to na beseda o tem, kaj se je dogodilo v Efezu nasproti Apostolskim delom 19: »V njem ste tudi vi, PO TEM ko ste slišali Besedo resnice - Evangelij svojega odrešenja – V Njem ste PO TEM, ko ste za eli verovati (ne, ko ste za eli verovati) zape ateni s Svetim Duhom, ki je bil obljubljen.« Torej, tu je moja poanta. Preve naših modernistov in celo naših fundamentalistov (tako imenovanih) veruje v odrešenje v odrejenem specifi nem asu, ki se v mnogih primerih imenuje »sprejemanje odlo itve« in to se imenuje sprejemanje Kristusa ali biti na novo rojen. Torej, prejeti Kristusa, pomeni prejeti Njegovega Duha. Prejeti Njegovega Duha, pomeni biti na novo rojen. Prejeti Njegovega Duha, pomeni biti krš en s Svetim Duhom. Amen. Ti ljudje za nejo verjeti. To je udovito. Toda oni tukaj obstanejo. Vi prejmete Svetega Duha PO TEM, ko ste postali verni. To je vedno bilo tako in vedno bo tako. Peter je na Binkoštni dan v besedi dal pravo navodilo, ko je dejal: »Spreobrnite se! Vsak izmed vas naj se dá v imenu Jezusa Kristusa krstiti v odpuš anje svojih grehov in prejeli boste dar Svetega Duha. Zakaj obljuba velja vam in vašim otrokom in vsem, ki so dale , kolikor jih bo k sebi poklical Gospod, naš Bog.«

Ta navodila so prišla kot neposreden Petrov odgovor, ki se je nanašal na to, kar se je prav za prav zgodilo na Binkošti. To, kar se je izpolnilo, je bilo to, da je Bog po Joelu izlival obljubljenega Svetega Duha na vsako telo. On ni bil izlit pred tem asom ali dan pred tem asom. To je bilo to. Toda TO je od sedaj naprej moralo priti s kesanjem, s krstom v Ime Gospoda Jezusa Kristusa in zatem je bil Bog po dolžnosti vezan napolniti tiste, ki so prišli. Niti Peter, niti kdo izmed apostolov ni nikoli rekel: »Morate se na novo roditi in zatem izpolniti z Duhom.«

Da je to vzorec izkušnje, ki je vezan na prejemanje Svetega Duha, pazljivo zabeležite naslednji primer, ko je Duh prišel na ljudi. Apostolska dela 8, 5-17:

to tam. Preu imo tega duha, ki se je manifestiral v Izraelu, ko je ta izšel iz Egipta, da bi bil cerkev v puš avi.

Tako kot je zgodnja cerkev imela za etek pod isto službo Svetega Duha, z znamenji in udeži in manifestacijami, kot so prerokovanje, jeziki in razlaganje, modrost, spoznanje in ozdravljanje, tako so v dneh Izraela, ko so zapustili Egipt, bili pod vodstvom Božjega Duha, ki se je manifestiral v darovih. Bog je bil vodja naroda. Pravzaprav, On je bil njihov Kralj. On je bil O e – Kralj. On je poskrbel za Izrael na enak na in, kot mož skrbi za svojo družino. Hranil jih je, vodil njihove bitke, odstranjeval njihove tegobe in reševal njihove probleme. On se je z njimi res marljivo ukvarjal. Bili so edini narod, kateremu je On v resnici bil Bog. A nekega dne so pogledali naokrog in videli Filistejce ter druge narode s kralji nad sabo. To jim je padlo v o i in odlo ili so se, da bi morali svoje vodstvo dati v roke loveku, pa so si zaželeli kralja. Torej, tudi sam Bog je nameraval postaviti vodstvo loveka v osebi Gospoda Jezusa Kristusa, vendar so Ga prehiteli. Satan je poznal Božji na rt in je v loveška srca vstavil hotenje, da bi Boga (Besedo) prehiteli.

Ko so pristopili k Samuelu in zahtevali kralja, je bil Samuel tako zaprepačen, da ga je skoraj izdalo srce. Bog je vodil Svoje ljudstvo po tem posve enem, s Pismom potrjenem preroku in on se je po util odvržen. Zbral je ljudstvo in jih rotil, naj se ne obrnejo od Boga, ki jih je nosil kakor otroke, jim dal blaginjo in jih blagoslovil. Vendar so vztrajali. Rekli so Samuelu: »Pri svojem vodenju nisi nikoli pogrešil. Pri denarnem poslovanju nisi bil nikoli nepošten. Dal si vse od sebe, da bi nas obdržal v skladu z Božjo Besedo. Mi cenimo udeže, modrost, skrb in Božjo zaš ito. Mi verjamemo v to. To nam je vse . In razen tega, ne želimo biti brez tega. Samo želimo kralja, da nas vodi v boj. Ampak, ko pojdemo v boj, še naprej ho emo, da gredo naprej duhovniki in da jim sledi Juda, mi pa bomo trobili v trobente in vzklikali in prepevali. Ne nameravamo prekiniti ni esar od tega. TODA ŽELIMO KRALJA, KI JE EDEN IZMED NAS, DA NAS VODI.«

A Bog je dejal Samuelu: »Vidiš, niso zavrgli tebe, temve so zavrgli MENE, da ne bi kraljeval nad njimi.«

Kako je bilo to tragi no. Ko so od Boga zahtevali, da jim dopusti, da bi bili kot ostali svet, niso niti slutili, da so zavrgli Njega, kajti Bog je odredil, da mora Njegovo ljudstvo postopati druga e od sveta. Oni niso od sveta, niso videti kot svet in ne postopajo kot svet. Oni so razpeti svetu in svet je razpet za njih. Drugo pismo Korin anom 6, 17-18: »Zato pojdite iz njihove srede in se lo ite, govori Gospod, in ne istega se ne dotikajte; in Jaz vas bom sprejel in vam bom O e in vi boste Moji sinovi in h ere, govori Gospod, Vladar vsega.«

Vidite, edina razlika med Izraelom in ostalimi narodi je bil Bog. e bi

postavili Boga na stran, bi bil Izrael kot katerikoli drug narod. Ko si je Samson postrigel lase, je bil kot katerikoli drug lovek. Postavite vodstvo Svetega Duha na stran in cerkev NI NI DRUGEGA, KOT SVET S PRIPETIM BOŽJIM IMENOM. Svet in cerkev sta iz istega materiala, enako kot sta bila Jakob in Ezav od istih staršev. Toda Božji Duh dela razliko.

Ni pomembno, če se imenujete kristjan. To lahko stori vsakdo. Stvar je v tem, ali imate v sebi Božjega Duha ali Ga nimate, ker ste brez tega Duha pokvarjeni; niste izmed Njegovih. Amen.

Nedavno tega sem vprašal neko gospo, če je kristjanka. Dejala mi je: »Hočem da veš gospod, da jaz vsak večer prižgem svečo.« Kakšno povezavo ima to s tem? Jaz sem metodist, jaz sem baptist, jaz sem binkoštnik. To nima nobene povezave s tem. Ali Sveti Duh, ali pa propadete.

Torej, za enši tam zgodaj v prvi cerkvi, so ljudje začeli razmišljati in raziskovati, kako izboljšati Boga. Prišla so se kazati dejanja nikolajitov. Zatem se je formirala skupina. Odtavali so od vzorca Besede. Potrebna je sprememba samo ene besede in potem to malo kvasa prekvasi vse telo. Kdo prekrši Zakon v eni točki, je kriv v vsem. Eva je spremenila samo eno besedo. To je bilo dovolj.

In ko se je formirala ta skupina, osredotočena na Satana, je prišla sovražiti in se boriti proti resni nim vernikom vztrajajo, češ da so oni (tujci) Božja cerkev.

Ali opazite, kako organizacija rojeva sovraštvo. Ona uničuje skupnost. Ustvarja grenkobo. Beseda mira pomeni to in to. Smirna je bila polna te grenkobe. Korenina grenkobe oskrni mnoge. Zaradi tega je vstopalo vse ve oskrunjanja. Vsaka doba bo obutila njegove brazgotine.

Smirnska cerkev je odtavala daleč od izvirne. Postala je hibrid – križanec. Križala se je na način, kot je to storila Eva. Vi veste, da je križanec to, kar pride iz mešanja dveh vrst. Rezultat ni več isti kot original. On je mešanec. Torej, ko je Eva dopustila zveri, da pomeša svoje seme z njenim, je to prineslo stvaritev, imenovano Kajn, ki ni bil isti lovek. On je bil od ZLEGA. Bodite pozorni, kako zelo je bil drugačen od Abela. Bodite pozorni, kako zelo je bil drugačen od Seta. On je sovražil Boga in se ni hotel pokoriti Besedi, preganjal in ubil je pravi nega. Povzdigoval je sebe nad Božjo Besedo.

Cerkev je prav tako odšla v stran od tega, kar je izvirno bila. Ona je križanec. To pomeni, tako imenovana cerkev je hibrid. Ljudje govorijo: »Jaz sem baptist.« V začetku ni bilo tako. »Jaz sem metodist.« V začetku ni bilo tako. Namesto neizkrivljene Božje Besede in v cerkvi z Duhom izpolnjenih ljudi, ki so bili vodeni od Duha danim razodetjem, imajo sedaj cerkvena

slišali Besedo in ta Duh v njih je vzel Besedo in jih poučil (jo je odkril njim); a oni so bili iz skupine, ki je slišala glasnika in njegovo sporočilo, ga vzela in oživila.

Vem, da je velika preizkušnja sklicevati se na Binkoštni dan in isto na dan, ko se je Sveti Duh spustil v Kornelijevo hišo in zatem postaviti ti dve identitini izkušnji kot dokaz Krsta s Svetim Duhom. Toda v obeh dogodkih so poslušalci razumeli jezike. To je daleč od modernega hrupa in zmede binkoštnih sestankov. Če to ni bilo dovolj, da bi nas nagovorilo, da bi prenehali s takšnimi zaključki, kaj bomo storili, ko se soočimo z dejstvom, da imajo ljudje, ki nikoli niso govorili v jezikih, v svojih življenjih nekatere od drugih osmih manifestacij, kot je na primer beseda modrosti, razlaganje evanĝelja, duhov, beseda spoznanja, vera, ozdravljenje in celo udeležba? Ta ugotovitev je celo zanimivejša v luči tega, da so jeziki najmanjši od devetih darov: tako, da vidimo ljudi, ki ne govorijo, niti so kdaj govorili v jezikih in uporabljajo več je darove, kot tisti, ki govorijo v jezikih. Mi bi morali takšno doktrino na osnovi tega zavreči še močneje, kot prej.

Sedaj lahko vidite, da si ne moremo privoščiti reči tisto, karesar Sveti Pismo ni reklo. Ko nas Pismo uči, da ima delo Svetega Duha in manifestiranje te Blagoslovljene Besede, namen prinesti resnico vsake dobe resni nemu semenu te dobe, potem vemo, da mora Duh prebivati v osebi, drugače ona ne bi mogla prejeti resnice za ta čas. Amen. To je popolnoma res. In če te dobe karkoli predstavijo, zagotovo predstavijo in podkrepijo to resnico.

Torej, predno zapustimo to temo, želim biti zelo jassen glede tega, kaj je krst s Svetim Duhom po Besedi. Ne po mojem in ne po vašem. Mora biti po »Tako govori Gospod«, sicer smo napačno vodeni. Amen.

Kot prvo. Opazite lahko, da na mojih sestankih, potem ko končam pridiganje evangelijske službe ali učiteljskega sporočila, vržem mrežo in od ljudi iščem odgovor. Iščem jih, da bi stopili naprej in sprejeli Svetega Duha. Ko moji binkoštni prijatelji slišijo, da to rečem, verjamejo da pozivam ljudi k prihodu naprej, da bi bili krščeni s Svetim Duhom, ker so že na novo rojeni. Tako, ko jaz pokličem tiste, ki so že izpolnjeni z Duhom, da bi prišli in delali s tistimi, ki so odgovorili na poziv prejetja Duha, ti spoštovani ljudje prihitijo naprej in to delajo na takšen način, da jih opogumljajo, da se predajo Bogu in verjamejo, da bi govorili v jezikih. To je povzročilo veliko zmede in želim vam povedati to in to, kar mislim. Mislim, da grešnik stopi naprej in postane na novo rojen, kar pomeni biti kršen v Kristusovo telo s Svetim Duhom, kar je to in to, kar se je zgodilo na dan Binkošti, ko je cerkev krenila. Z drugimi besedami, biti rojen od Duha, pomeni biti resničen in kršen s Svetim Duhom. To je eno in isto.

jezik od Boga. Toda ljudje, ki smatrajo jezike kot dokaz, so priznali, da obstajajo pravi in lažni jeziki, ker ima Bog pravi jezik, Satan pa lažni jezik. Zaradi tega je moje vprašanje: »Kdo ve, kateri je pravi? Kdo je razumel jezik, da bi vedel, kaj je bilo re eno? Kdo ima dar razlo evanja, da ve?« Torej, ko dobimo te odgovore, bomo imeli nekaj, po emer se bomo lahko ravnali, do takrat pa se moramo vprašati o izvoru jezika. Ravno sedaj lahko vidite, da e podprete jezike kot dokaz in ne veste kaj se govori, morate na koncu priti do tega, da morajo biti vsi jeziki od Boga. To bi nas tedaj pripeljalo do tega, da hudi ne more govoriti v jezikih. Vendar temu ni tako. Ne, niti za trenutek. Katerikoli resni ni misijonar v tujini na žalost še kako dobro ve, da hudi i govorijo v drugih jezikih, tako kot tudi jaz sam vem iz izkušenj.

Binkoštni teologi priznavajo, da v Pismu nimajo citata, ki bi u il, da ljudje govorijo v jezikih, ko so krš eni s Svetim Duhom. Priznavajo, da to zaklju ujejo iz izkušenj, ki so predstavljene v knjigi Apostolskih del, kjer je navedenih tri do pet primerov, kjer ljudje govorijo v jezikih. In ravno tako brez kakršnega koli svetopisemskega citata govorijo, da obstajata dve vrsti jezikov. Prvi jezik je tisti, ki ga govorite, ko prejimate Svetega Duha in je »dokaz«, medtem ko kasneje, e verujete, lahko prejmete dar jezika, s pomo jo katerega lahko ve krat govorite. Med drugim govorijo, da ko enkrat govorite v jezikih kot dokaz sprejemanja, mogo e nikoli ve no ete ponovno govoriti. Še enkrat smo željni vedeti, kje je to najdeno v Besedi. e tega ni v njej, potem Bog tega ni povedal in gorje tistemu, ki bi kaj dodal Besedi. A v Besedi obstaja nekaj ravno o tej temi, kar oni popolnoma zanemarjajo. Prvo pismo Korin anom 13 omenja loveške in angelske jezike. To bi bili poznani in nepoznani jeziki. Sodobni binkoštniki govorijo, da lahko prejmejo Svetega Duha govore v nepoznanih ali angelskih jezikih. Pomešali so lon ke, ker so v Apostolskih delih 2, ljudje govorili s popolnim dialektom, katerega so celo neverniki slišali in razumeli.

Torej, ko Bog mol i, je bolje, da mi mol imo. Toda tam, kjer je On govoril, je bolje za nas, da govorimo in povemo tisto, kar je On že povedal. On nam je povedal, kaj je dokaz, oziroma da je to, kar se bo dogodilo po krstu s Svetim Duhom to, da bo prišel u itelj in nas pou il o vsej resnici. Toda ta U itelj je bil NOTRANJI U itelj, ne zunanji u itelj. e Duh ne bi bil znotraj, ne bi slišali resnice in je ne bi prejeli z razodetjem, eprav bi jo poslušali vsak trenutek dneva. To je bil znak napolnjevanja notranjosti z Duhom v Pavlovih dnevih. Tisti, ki so bili izpolnjeni s Svetim Duhom, so slišali Besedo, jo sprejeli in po njej živeli. Tisti, ki niso imeli Duha, so to slišali samo kot telesni ljudje, jo napa no razložili in odšli v greh.

V vsaki dobi (vsaka doba je doba Svetega Duha za resni nega vernika) pravim, v vsaki dobi je bil dokaz isti. Tisti, ki so imeli Duha, U itelja, so

verovanja, pravilnike in ugibanja izobraženih ljudi. U enje je prevzelo mesto razodetju. Razum je zamenjal vero. Program je zamenjal spontano zahvaljevanje v Svetem Duhu. V za etku ni bilo tako. Celotna vrsta se je spremenila. Postala je hibridna cerkev.

Torej, ko cerkev postane križanec, ali še lahko proizvede iste kristjane? Ne more. V njih ni življenja ali semena, ki bi pripeljalo kristjana do rojstva. Vsaka vrsta rodi svojo vrsto. Baptisti rodijo še ve baptistov in postopajo kot baptisti. Niti eni niso znani po Božji sili, niti ne morejo biti, ker Je tam ni. Oni so znani po svojem ceremonialnem slavljenju Boga, po svojih cerkvenih verovanjih in dogmah.

Govorimo o križancu. Ali veste, kdo je najbolj znani križanec na svetu? Z nami je od vekov. To je mula. Mula je križanec med oslom in konjem. To je udna žival. Ne more se razmnoževati. V sebi nima življenja, ki bi lahko to storilo. A kljub vsemu, kako je delovna! Lahko dela ve od konja ali osla. Toda prou ite njeno naravo. Je trdoglava in nikoli se ne morete na njo zanesti. Je popolna slika hibridne religije. Križanec resnice in teme, kjer je konj tip resni nega vernika, a osel slika nepravi nega. Pomešajte jih in dobite sterilno formalno religijo. V sebi nima semena življenja. Je mrtva. Lahko se pogovarja o resnici, a je ne more proizvesti. Nima Boga v svoji sredi, a se kljub temu zbira in pogovarja o Bogu in ves as sistematsko zanika silo. Zanikali bodo Besedo celo v imenu Gospoda. In za njih nikoli ni nobenega upanja. Ali razumete, da nobena organizirana religija nikoli ni imela prebujenja? Nikoli! Ko so se organizirali, so umrli. Nikoli se ne morejo vrniti. Ne morejo. To vam lahko pokažem v tipu. V 2. Mojzesovi knjigi 13, 13: »Vsakega prvenca osla pa odkupi z jagnjetom; e ga ne odkupiš, mu zlômi tilnik! Odkupi pa pri svojih sinovih vsakega loveškega prvorojenca!« Vidite, osel se lahko odkupi. Vsak ubogi grešnik je lahko odkupljen s krvavo žrtvijo Jezusa Kristusa, ali pa bo z zavra anjem Kristusa tudi sam zavržen. A mule ne odkupujte. Za njo ni odkupitve. Za njo ni krvi. Ne more biti, ker mula iš e zato iš e v cerkvi, medtem ko se osel zateka v kri. Mula v sebi »nima semena«, ki bi lahko bilo oživljeno, a osel ima seme.

Ravno pred nekaj tedni sem bral nek uvodni lanek. Da, to je bil uvodni lanek neodrešenega poslovnega loveka, ne kristjana. Dejal je, da je za uden nad cerkvami. Ni jih mogel razumeti. Imeli so seminarje z mnogimi profesorji, ki so pou evali Božjo Besedo s ciljem, da bi jo uni ili. Torej, tega ta lovek ni mogel razumeti. Bil je zgrožen nad tem. Dejal je, da bi to lahko razumel, e bi to po enjal ateist ali komunist ali slaboumnež ali nekdo drug. Ampak, ko je sama cerkev uni ila Božjo Besedo, je bil to umor z naklepom. **POGLEJTE TO VAŠO HIBRIDNO RELIGIJO. PREBUDI SE AMERIKA, PREDEN BO PREPOZNO!**

Ko cerkev zapusti Besedo, se bo verovalo karkoli. To je podobno, kot pri Evi. Ko je bil Kajn rojen, je dejala: »Dobila sem loveka od Gospoda.« Ali razumete, da je ona to zares mislila? Mislila je, da je dobila loveka od Gospoda. Vidite, ko je bila enkrat zavedena z jemanjem Satanove besede namesto Božje Besede, je mislila da je vsaka njena izgovorjena beseda resnica. e je dejala, da je dobila loveka od Boga, potem je dobila loveka od Boga. Vendar je Bog v svojem vesolju postavil zakone. Dobro seme lahko prinese samo dober plod, a hudobno seme lahko prinese hudoben plod. Vsako seme, eprav bodo ta uporabljala isto zemljo, hrano, vlago in son no svetlobo, bo rodilo po svoji lastni vrsti. Spomnite se zgodovine Kajnove trte. Spomnite se zgodovine Setove trte. Samo ena razlika je med njima – v originalnem semenu. Ni drugega.

e resni no pazljivo pogledate to Evino izjavo, boste opazili, da je imela ve razumevanja, kot jih ve ina to razume. Ni pripisala sina Satanu, ker bi ga to izena ilo z Bogom. In samo Bog je mogel ustvariti jaj ece v Marijini maternici. Satan tega ni mogel storiti. Eva je to vedela. Satan lahko samo sprevrže. Tako jo je on zavedel z napa nim semenom. Ka je seme je bilo tisto, ki je prineslo Kajna. Adamovo seme je bilo tisto, ki je prineslo Abela in Seta. Ta semena so prešla skozi popolnoma isti proces, vendar so bili otroci razli ni, ker so bili od razli nih semen.

Ona je verjela, da je bil Kajn od Boga. Sprejela je hudi evo laž kot Božjo resnico. To je natanko to, kar imamo mi sedaj. Cerkve postavljajo sebe kot izvor resnice, a v njih ni resnice; njihovi rojeni otroci prisegajo pri njih in bodo celo ubijali, da bi potrdili svojo napako.

e mislite, da je to pretiravanje, preberite celotno tretje poglavje 2. pisma Timoteju in prvih 5 verzov 4. poglavja. Drugo pismo Timoteju 4, 1-5: »Rotim te pri Bogu in Kristusu Jezusu, ki bo sodil žive in mrtve, pri Njegovi pojavitvi in Njegovem kraljestvu: Oznanjaj Besedo takoj, vztrajaj v ugodnih in neugodnih okoliš inah. Prepri uj, grajaj, spodbujaj z vso potrpežljivostjo in pou evanjem. Prišel bo namre as, ko nekateri ne bodo prenesli zdravega nauka, ampak si bodo po svojih željah poiskali veliko u iteljev, ker ho ejo ustre i svojim ušesom. Ušesa bodo obra ali pro od resnice in zabredli v bajke. Ti pa bodi v vsem trezen, pretrpi nadloge, opravi poslanstvo evangelista in popolno izpolni svojo službo.«

Ko si je cerkev dopustila oddaljiti se od originala, podobno kot Adam in Eva, je nastopila smrt.

V njej ni mo i. Postala je spaka. Od takrat, ko je cerkev krenila k obliki, slovesnosti in k duhovništvu z organiziranjem skupin pridigarjev, ki so organizirale vodstvo brez Svetega Duha in Njegove Besede, je tega istega

Svetem Duhu spomnili samih besed, ki jih je Jezus govoril. Zato so Evangeliji natan ni. So popolni. A Duh jih ni samo spomnil na vse, temve jih je še dodatno pou il o Resnici, ki so jo že imeli. Tako je Pavel prejel svoje razodetje. Kar se ti e tega, je dejal: »Izjavljam vam torej, bratje: Evangelij, ki sem ga oznanil, ni po loveku. Nikakor ga namre nisem prejel in se ga nau il od loveka, temve po razodetju Jezusa Kristusa.« Gala anom 1, 11-12. Pou il ga je Sveti Duh.

Nekega dne, ko je Jezus bil na zemlji, Ga je prišel obiskat nek pomemben lovek. Ta lovek je dejal: »Rabbi, vemo da si U itelj, poslan od Boga.« Opazili boste, da ga je Jezus prekinil. Obrnil se je k Nikodemu in besede, ki jih je govoril, bi se mogle parafrazirati takole: »Jaz NISEM u itelj. Jaz sem Žrtveno Jagnje za greh. Jaz omogo am na novo rojstvo s Svojim Duhom. A prihaja Nekdo, ki je U itelj. On je Sveti Duh.« Ko je bil Jezus na zemlji, je prišel kot Jagnje in kot Prerok. Ko pa se je vrnil na cerkev s Svojim Duhom, je postal U itelj.

In za vsako dobo slišimo isto resnico. »Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj Duh govori cerkvam!« Toda samo z Duhom izpolnjen lovek lahko sliši razodetje za to dobo. Nih e drugi ne more. Ne, gospod. Ne morejo, ker je to to no to, kar je Pavel dejal v 1. pismu Korin anom 2, 6-16.

To bi vas moralo spodbuditi, da se veselite. Obstaja zelo nenavadna doktrina, ki povzro a veliko napa nega razumevanja in zamer. Ko binkoštniki re ejo, da MORATE govoriti v jezikih, sicer niste krš eni s Svetim Duhom, oni ali zanikajo, da so veliki ljudje, kot Knox, Moody, Taylor, Goforth in drugi prejeli Svetega Duha, ali pa govorijo, da so vsi ti na skrivaj govorili v jezikih in se niso zavedali tega, kar se je dogajalo. Vendar to ni resnica. Ne, gospod. To je zelo velika zmota. Jeziki niso dokaz, da je nekdo izpolnjen z Duhom. Jeziki so enostavno ena od devetih manifestacij, ki so omenjene v 1. pismu Korin anom 12. V Pismu ni citata, ki bi dejal, da prejimate Svetega Duha govore v jezikih ali da prejimate Svetega Duha z govorjenjem v jezikih. Ampak re e se: »Potem, ko so bili napolnjeni s Svetim Duhom, so govorili v jezikih,« in kasneje govori, da so prerokovali.

Danes se med mnogimi ljudmi sprejema kot gotovo dejstvo, da vsi ki trdijo, da so prejeli Svetega Duha z govorjenjem v jezikih, govorijo pravi duhovni jezik. A temu ni tako, ker mnogi ljudje govorijo v znanem jeziku, a pod vplivom napa nega duha. Torej. Recimo, da smo na sestanku in vsi ljudje govorijo v jezikih. Kako bi mogli vedeti, kateri jezik je od Duha in kateri je od hudi a? Bil sem med pagani, kjer so njihovi arovniki pili kri iz lobanje, govorili v jezikih, razlagali in prerokovali. Celu pišejo lahko v jezikih. Torej, e so jeziki TA dokaz prejemanja Svetega Duha, potem bi moral biti vsak

Kristusov um.« Matej 13, 13-16: »Zato jim govorim v prilikah, ker gledajo, pa ne vidijo, poslušajo, pa ne slišijo in ne razumejo. V njih se izpolnjuje Izaijeva prerokba, ki pravi: Poslušali boste, poslušali – a ne boste doumeli, gledali boste, gledali – a ne boste videli. Otopelo je namre srce temu ljudstvu; z ušesi so težko slišali in zatisnili so si oči, da ne bi z očmi videli, da ne bi z ušesi slišali, da ne bi v srcu doumeli in se spreobrnili in da bi jih jaz ne ozdravil. Blagor pa vašim očem, ker vidijo, in vašim ušesom, ker slišijo!« Janez 8, 42-44: »Jezus jim je dejal: » Če bi bil Bog vaš Oče, bi Me ljubili, ker sem iz Boga izšel in prišel. Nisem prišel sam od sebe, temveč me je On poslal. Zakaj ne razumete Mojega govorjenja? Ker ne zmorete poslušati Moje Besede. Vi pa ste od svojega očeta, hudiča, in hočete uresničevati njegove želje. On je bil od začetka morilec ljudi in ni obstal v resnici, ker v njem ni resnice. Kadar govori laž, govori iz svojega, ker je lažnivec in oče laži.« Iz teh verzov Pisma je razvidno, da noben lovek ne more sam od sebe slišati Boga. Ta sposobnost mu mora biti dana od Boga. Matej 16, 17: »Jezus pa mu je dejal: »Blagor ti, Simon, Jonov sin, kajti tega ti nista razodela meso in kri, ampak moj Oče, ki je v nebesih.« Če te verze povežemo, vidimo da obstaja samo ena skupina ljudi in to je zelo posebna skupina ljudi, ki lahko sliši, kaj Duh govori v vsaki dobi. To je posebna skupina, ki prejema razodetje za vsako dobo. Ta skupina je od Boga, ker skupina, ki ne more slišati, ni od Boga (Janez 8, 42-44). Skupina, ki lahko sliši in sliši, kaj Duh govori in prejema razodetje tega, je skupina, opisana v 1. pismu Korinčanom 2, 6-16. To so tisti, ki imajo Božjega Duha. To so tisti, ki so rojeni od Boga. Krščeni so z Njegovim Duhom v telo Gospoda Jezusa Kristusa. Oni so krščeni s Svetim Duhom.

Da bi še dodatno obrazložili to, kar smo sedaj povedali in da bi tudi uporabili citat Pisma, ki bi ga morali imeti na umu, ko govorimo o tem, kdo je tisti, ki je kršen s Svetim Duhom, si pogledajte, kaj Jezus govori v Janezu 6, 45: »Pri prerokih je zapisano: VSI se bodo dali poučiti Bogu.« In pogledajte v Izaijo 54, 13, od kod je to vzeto in piše: »Vsi tvoji otroci bodo poučeni od Gospoda.« VSI Božji so OTROCI Božji. V skladu s tem je to dokaz, da je nekdo resni ni Božji otrok (ta, na katerega je prišel in v katerem se je nastanil Božji Duh), ponovno opisan kot nekdo, katerega je Sveti Duh poučil o Besedi.

Sedaj lahko vidite, zakaj jeziki niso dokaz, da je nekdo kršen s Svetim Duhom. V nobeni dobi se ne govori, da »kdor ima jezike, naj pove, kaj govori Duh«. To namreč jezike, njihovo razlaganje in preroštvo itd., postavlja kot dokaz na stran. Dokaz je POSLUŠANJE tega, kar Duh govori. Duh govori. Da, Duh poučuje. To je natanko tisto, kar je Jezus dejal, da bo On storil, ko bo prišel. Janez 14, 26: »Tolažnik pa, Sveti Duh, ki ga bo Oče poslal v Mojemu Imenu, On vas bo učil vsega in spomnil vsega, kar sem vam povedal.« In to je natanko to, kar se je zgodilo. Tako so napisani Evangeliji. Ti ljudje so se po

trenutka vstopila smrt in je zbolela. In ko je zbolela, se je spremenila v nemo no skupino ljudi, katerih edino orožje je bil prepir. Ni esar ni mogla proizvesti v duhu, ker so se njeni upi zanašali na program, a ne v vero v Njegovo Besedo. Sejali so program, zato so želi program. Sejali so sprevrženost in zato so želi sprevržene otroke.

Vtikali ste se v Boga in žanjete natanko to, kar ste vstavili. Lovek bi se moral tega naučiti iz narave. Vtikal se je v naravo. V naravo je vstavljaj svoje lastne ideje, prelagal molekule in tako dalje in sedaj žanje vihar. Samo pogledjte, kako dandanes vzrejajo piščance. Vzrejeni so tako napredno, da obstajajo stroji za valjenje in se izvalijo sami od sebe. Ampak to ni dobro za hrano, je mehko in za uživanje nekvalitetno. V meso, ki ga uživamo, vstavljajo razne stvari in zaradi tega se loveško telo spreminja, tako da ženske postajajo v bokih ožje in v ramenih širše, a moški postajajo ravno obratno. Torej, če se poigravate z naravo, dobite stvar in nasprotni rezultat. Kaj se bo zgodilo, če spremenite resnico v laž? Odgovor je: »Razmnožili boste antikrista, brezbožni sistem religije, ki je tako sprevržen, da ne bo niti videti kot original, kaj šele, da bi proizvajal kot original. Edina rešitev, ki jo ima Bog v tej situaciji, je ognjeno jezero.

Ta uboga smirnska doba je umirala. Ko je umrla, se ni nikoli več vrnila. Nobena doba se nikoli ne vrača. Nobeno prebujenje se nikoli ne vrača. V sebi ne more imeti Božjega življenja z naravnim rojevanjem. Potreben je prepod od zgoraj. Današnja zadnja doba se je prišla z ognjem binkoštnega prebujenja, vendar so to znova organizirali nazaj. Namesto jemanja Besede, so vzeli svoje lastne ideje in storili to in to, kar je storila vsaka doba – zamenjali so Besedo s priro nikom. Samo izstopite iz tega priro nika in boste videli, kaj se bo zgodilo. Brat, zunaj si. In preganjali te bodo in te krivili v imenu Boga. O, kako ljubijo svojo organizacijo. Ni udnega ni. Oni so binkoštniki druge generacije. Glede na to, da Bog nima vnukov, so samo otroci svojih očetov, znanih po svojih cerkvenih verovanjih in obliki slavljenja. Oni lahko govorijo o tem, kaj je bilo nekoč, a ne morejo tega proizvesti. Nekoč so imeli strelo, a vse kar je ostalo, je grmenje. A pustite jim, da govorijo o slavi svojega gibanja. Dejali bodo: »Da gospod, želim da veš, da je to gibanje, ki ga ni za noben lovek. Prišlo je spontano. Duh se je spustil iz vesolja. Zares. Dobili smo to, kar so imeli na dan Binkošti. To ni bilo od ljudi, temveč od Boga.« ZAKAJ TEGA NISO OBDRŽALI V TEJ OBLIKI? JE TO PRIJEL BOG, KAKO TO, DA BOG TEGA NI MOGEL OBDRŽATI IN DOKONČATI? Če Bog pred začetkom tega ni napisal priro nika cerkvenih verovanj, formul in dogem, kakšno pravico so potem imeli oni, da so to storili? Bog je izlil Svojega Duha na baptiste, metodiste, nazarene, adventiste, prezbitrijance, brate, božjo cerkev (nekaj tako imenovanih) itd. Vsi ti bratje so vzgojeni na

osnovi razlikih doktrin, pravilnikov, cerkvenih prirobnikov itd. Bog je vse to pometel na eno stran, uničil njihove razpršene teorije in vrnil darove Duha, da bi s tem dokazal, da je On isti v eraj, danes in za vedno. Ali so se ti binkoštniki naučili ali lekcijo o organizaciji? Ne, gospod. Organizirali so se nazaj in napisali svoje lastne učenike, pravilnike in cerkveni prirobnik, knjigo skupnosti itd., z eno samo idejo v umu, da bi dokazali, da imajo oni sedaj vso resnico, da poznajo vse odgovore in so zato Božja elita, ki pozna pot in jo lahko pokažejo drugim kot od Boga odrejeni vodiči. Toda oni tega nimajo. Križali so se kot vse tiste skupine, iz katerih so izšli. Ne želijo biti v nevesti, bodo morali iziti tako kot njihovi predniki.

Oni so takšni, kot vsi ostali. Prebujenje je končano. Poizkušajo živeti ime, a so mrtvi. Vzeli so organizacijo in ves čas govorijo o Božjem Duhu. Govorijo o dokazu Svetega Duha. A pozabljajo, da lahko tudi hudič govori v jezikih. V njihovi sredi je popolna zmeda Babela, a oni imenujejo to Božji Duh. Še enkrat vidimo, da lovek govori Bogu, namesto da bi Bog govoril loveku.

Mogoče bi me za to, kar sem dejal, hoteli pokarati. V redu. Imenujejo se binkoštniki in Full Gospel (Celoviti Evangelij – op.prev.). Naj to dokažejo. Ob Binkošti je ogenj vstopil v oblaku in se v obliki jezika razdelil nad vsemi in se spustil nad vsakega. Kje je ogenj? Ob Binkošti so govorili v jezikih in ljudje, ki so jih poslušali, so jih razumeli. Kje je to? Celotna množica vernikov je delovala kot ena družina. Binkoštniki so ravno tako razdeljeni, kot katerakoli skupina v zgodovini. Noben lovek si ni drznil pridružiti se rani cerkvi, ampak samo tisti, ki jih je Bog pridružil. Med sabo imajo prav tako kozle, kot kdorkoli drug. Trdijo, da so celoviti Evangelij, a tega ne morejo dokazati. Njihove cerkve so ravno tako brez sile, kot katerekoli druge. Ne so oni celoviti Evangelij, potem je bolje, da priznamo, da je Sveto Pismo pogrešilo, ko opisuje ljudi celovitega Evangelija ob dnevu Binkošti. Oni pojejo. »V meni se je zgodila velika sprememba.« Imajo prav. A sprememba ni bila na bolje. Čas je, da se vrnejo k Bogu. Imajo ime, kot da bi bili živi, a so mrtvi. Jeziki niso dokaz prebujenja. To je dokaz smrti. Jeziki so prinesli dokaz, da je ceremonialna religija Judov bila končana, da se je za njo nova doba. Danes so jeziki znak, da se na poganske cerkvene dobe spusti zavesa in Evangelij se vrača k Judom. Ljudje govorijo v jezikih, ki nakazujejo veliko duhovno gibanje. Zamudili so ladjo. Resnica je, da to pomeni konec vseh loveških idej, programov in kraljestev in uvaja se Božje kraljestvo. Prebudite se, ljudje Božji. Prebudite se.

Ne mislite, da to ni res, samo poslušajte naslednje. Po vsem svetu organizirajo v binkoštnih in fundamentalističnih skupinah poslovnije. Kaj to pomeni. Oni so izvedli invazijo na prižnico brez Božjega poziva. Imenujejo se

plameni. Jehova se je vrnil, da bi hodil sredi Svoje cerkve in pooblastil Svoje ljudi. Jehova je še enkrat prišel, a tokrat z namenom, da bi ostal s svojimi ljudmi. In Jehova znova ozdravlja bolne, obuja mrtve in z Duhom izraža Sebe. Jehova se je vrnil govore v jezikih in odgovarjajo v razlaganju.

Jehova je sestopil in dvignil prostitutko, da ne bi več grešila. Sestopil je do pijanca, obdanega z muhami na obrazu, ki je nezavesten ležal v jarku. Da, Jehova je prišel, da bi se izrazil v telesu in da bi se izražal skozi telo. Jehova je prišel – Bog v nas, upanje slave.

Da, Jezus je prišel in prelil Svojo kri in osvobodil sužnja. Prišel je in odkupil Svoje izgubljene ovce. Dal jim je večno življenje, ki ne bo nikoli propadlo. Ne bo izgubil niti enega od njih, ampak jih bo obudil poslednji dan.

Aleluja! Druga smrt jim ne more škodovati. Nad njimi nima oblasti. Kajti, oni so Jagnjetovi in Ga spremljajo, kamorkoli On gre.

SVETI DUH V VSAKI DOBI

Razodetje 2, 11:

»Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh cerkvam.«

Ni cerkvene dobe, kjer ne bi bil omenjen ta verz. Ljudem vsake dobe je posamezna doba dajala isto opozorilo. »Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh.« Toda popolnoma nemogoče je, da bi vsi ljudje slišali, kaj Duh govori razlika nimam dobam. Prvo pismo Korinčanom 2, 6-16: »Pa vendar oznanjamo modrost, in sicer med popolnimi! Toda ne modrosti tega sveta, tudi ne modrosti voditeljev tega sveta. Ti minevajo. Mi oznanjamo Božjo modrost v skrivnosti, tisto prikrito, ki jo je Bog pred vekom vnaprej določil za naše veličastvo. Te ni spoznal noben mogočnik tega sveta. Kajti ko bi jo spoznali, Gospoda veličastva pa ne bi križali. Kakor je pisano:esar oko ni videlo in uho ni slišalo in kar vlovekovo srce ni prišlo, kar je Bog pripravil tistim, ki Ga ljubijo, to nam je Bog razodel po Svojem Duhu. Duh namre preiskuje vse, celo Božje globine. Kdo izmed ljudi pa ve, kaj je vloveku? Mar tega ne ve lelovekov duh, ki je v njem? Tako tudi to, kar je v Bogu, pozna samo Božji Duh. Mi nismo prejeli duha sveta, temveč Duha, ki je iz Boga, da bi mogli spoznati to, kar nam je Bog milostno podaril. To tudi govorimo, pa ne z besedami, kakršne učeniloveška modrost, ampak kakršne učenil Duh, tako da duhovne stvari presojujemo z duhovnimi. Duševni lovek ne sprejema tega, kar prihaja iz Božjega Duha. Zanj je to norost in tega ne more spoznati, ker se to presoja duhovno. Duhovni lovek pa presoja vse, medtem ko njega ne presoja nihče. Kdo je namre spoznal Gospodov um, da bi Njega učil? Mi pa imamo

greha in je prejel Kristusovo življenje, s katerim vlada v zmagi nad grehom, svetom, telesom in hudi em.

Bog je to storil. On je vse to storil. Zaklical je svetu, prekletem v grehu: »Jaz vam bom dal znak. Devica bo spo ela. Devica bo zanosila in rodila Sina. To vam bo znak. To bo ve ni znak. Kar bo rodila, bo Emanuel, Bog z nami.«

Bog je sestopil v krvno celico. Ne skozi loveka, temve po Svetem Duhu in v tej deviški maternici je bil zgrajen šotor za namen smrti. Ženino Seme je prišlo z namenom, da bi bilo strto in nam s tem prineslo odrešenje. Ko je Sveti Duh prišel na Marijo, je v njeni maternici ustvaril celico, ki se bo množila in postala Telo našega Gospoda. Ta celica je bila ustvarjena. To je bil Za etek Božje Stvaritve. Vidite, kdo je Jezus. A ta Svetnik je bil izpolnjen s sveto krvjo, seveda z Božjo krvjo. Ta šotor je prišel do rojstva. Zrastel je v moškega. Odšel je na Jordan in tam je Janez opral to Žrtev v reki, imenovano Jordan. Ko je ta ugodna Žrtev vstala iz vode, je prišel Bog in se nastanil v Njem in Ga izpolnil z Duhom brez mere. Ko pa je umrl in preli Svojo kri, je bilo popolno Božje življenje osvobojeno, da bi se vrnilo na grešnika, ki bo sprejel Kristusa kot svojega Odrešenika.

O, kako je to impresivno. Jehova, rojen jokajo nad kupom gnoja. Jehova, rojen v jaslih s slamo. To je ve ni znak za ponosne in napihnjene lažne intelektualce, ki so razvili svojo lastno teologijo in zanikali Božjo resnico. Jehova Bog, jokajo i dojen ek v smrdljivem hlevu. Potem pa mislimo, da imamo pravico biti ponosni, dvignjenih nosov, s kritiziranjem in obnašajo se, kot da smo nekdo. To vam je pravi znak. Ta je tisti pravi. Jehova, ki se igra kot de ek, Jehova, ki dela v tesarski delavnici, Jehova, ki umiva noge ribi em.

»Jaz vam bom dal znak,« je dejal Bog. »Ne znaka duhovništva v belih ovratnikih, ne znaka bogastva in mo i. V tem znaku ni ni esar, kar bi poželeli ali smatrali primernim. Ampak to je ve ni znak. To je najve ji znak od vseh.« Jehova, ki stoji strt v dvoriš u in krvavi s trnjem na Svojem elu in s pljunki na Svojem licu, zasmehovan in omalovaževan. Jehova prezrt in zavržen, vise gol na križu, medtem ko so hinavci posmehljivo vzklikali in Ga izzivali, eš naj stopi s križa. Jehova, ki je umiral. Jehova, ki je molil in se ni ni zgodilo. Zatem je Jehova umrl. To je sedaj znak za vse ljudi. Ni drugega razen tega. To je ta veliki znak.

Zatem se je na zemljo spustila tema. Položili so Ga v grob. V njem je ležal tri dni in no i, dokler ni potres razlomil no ne teme in On je prišel ven. Jehova je prišel ven. Jehova se je povzpел v višave. Potem se je Jehova vrnil, da bi se nastanil v Svoji cerkvi. Jehova se je vrnil s silnim vetrom in ognjenimi

ribi i ljudi in utemeljitelji Božjega gibanja in govorijo, da je služba darov iz Efežanom 4, 10-13, ki jo je Bog dal cerkvi, doživela neuspeh, tako da sedaj oni prevzemajo. Poglejte, tukaj smo sredi izpolnitve preroštva imenovanega Korahov upor, vendar oni sami ne vedo, da so ga izpolnili. Slepó nadaljujejo s pridiganjem izkustva kot resnice. Naj se jih Bog usmili. Naj se jim odprejo o i, preden bo prepozno. O, poslušajte me. Ali je prestiž denarja, družbeno vodstvo, poslovna sposobnost ali zgolj umska sposobnost kdaj kvalificirala loveka za duhovno vodstvo ali dodajala kakršnokoli pomembnost Božji Besedi? In ko se na kakršenkoli na in materialnost in loveška merila za enjajo prikazovati kot sredstvo, po katerih Bog deluje namesto SAMEGA Svetega Duha, potem se borimo proti Bogu, ne Zanj.

Torej, to želim objaviti tukaj. Ne govorim proti starešinam v cerkvi. Ne, nikakor. Tudi ta starešina je lahko tako siromašen, kot najsiromašnejši lovek kdajkoli, ali pa je lahko najbogatejši lovek na svetu, vse dokler je starešina v srcu in v delu. Jaz ne bi okleval posvetiti kateregakoli loveka, ki ima prave duhovne kvalifikacije kot starešina ali diakon, ne glede na njegove finance ali družbeni položaj. Ampak ko vidite, da družbena ali finan na struktura vstopa v cerkev, ki deli ljudi na kakršenkoli na in – to ni od Boga. To je v tej materialno bogati, a duhovno osiromašeni laodicejski dobi, v kateri sedaj živimo, še en znak asa.

»Vem za tvoje uboštvo.« Ali ste opazili, da je njihovo uboštvo v istem verzu, kot je omenjena Satanova shodnica? Da, to je bogata mo na organizacija, ki ima bogastvo in vedno izpodriva male ljudi, ki služijo Bogu. Ko se Božji Duh premika v srcih ljudi, kdo so ti, ki zapuš ajo svoje hiše in imetja? Mala reda. S strani velike organizacije vedno pretrpi neuspeh. In kam potem ljudje gredo? Slavijo v hišah, starih skladiš nih zgradbah in kletih, natanko tako kot so delali, ko so šli v katakombe.

Ti ljudje so bili ubogi v dobrinah tega sveta. Zagotovo. Toda bili so bogati v Duhu.

»...ter za obrekovanje« Torej, tukaj se ne misli, da ti lažnivci obrekujejo Boga, eprav se to razume samo po sebi. Oni namre obrekujejo resni no cerkev. To je vedno tako. Jeruzalemski Judje so obrekovali cerkev na za etku. Enako so delali poganski mnogobožci. e se bo o komerkoli govorilo slabo, se bo to vedno o resni nem semenu. V Neronovem asu so bili kristjani krivi za vsako katastrofo – celo za požig Rima. V komunisti nih državah je bila mala reda vedno prva za iztrebljanje, eprav je nepomembne velikosti.

eprav so kristjani udoviti lojalni ljudje, ki delajo samo dobro, bodo vedno preganjani do konca, da bi jih lahko fizi no uni ili.

Razlog, da je temu tako je v tem, da so brezbožnežem v opomin. Oni

med zlobnimi zelo izstopajo. Pa eprav pravi ni ne nameravajo škoditi zlobnim, temve želijo delati zgolj dobro, se redno znajdejo v sporu, enako kot je bil Janez Krstnik s Herodom. Janez ni želel škodovati niti Herodu, niti njegovi ženi, ampak ju je hotel rešiti pred Božjim srdom. To ni bilo samo popolnoma napa no razumljeno in temu absolutno nasprotovano, temve je zaradi tega bil Janez ubit. In za vse dobro, kar delajo Božji ljudje, so še vedno javno zasramovani in pobijani. Zagotovo mora obstajati neka zloveš a sila izza ljudi, ki so tako brez vesti, da bi povrnili z zlom tistim, ki so jim naredili dobro. Da, obstaja takšna sila. To je Satan. Odgovor se nahaja v naslednjem verzu.

DESET LET STISKE

Razodetje 2, 10:

»Ni se ne boj tega, kar ti je pretrpeti. Glej, hudi bo nekatere izmed vas vrgel v je o, da bi vas preizkusil: deset dni boste v stiski. Bodi zvest v smrti in dal ti bom venec življenja.«

Vedno, ko Gospod uporabi te besede »Ni se ne boj,« pomeni, da je blizu dogodek, ki bo vseboval veliko nevarnost, trpljenje in izgube. Torej, On ne govori na brezobziren odrezav na in: »Prihaja stiska.« To bi nekoga prestrašilo. Enako kot mati, preden ugasne lu , nežno re e svojemu otroku, da se ne bi prestrašil: »Sedaj se ne boj, ker bom ugasnila lu in nastala bo tema. A zapomni si, da sem jaz tukaj s tabo.« Tako govori On: »Ne bojte se loveka ali tega, kar vam lahko stori. Jaz sem z vami in dovolj vam je Moja milost. Ko greste ez vodo, vas ne bo preplavila. Celo v smrti niste poraženi. Ste ve kot zmagovalci.«

Veliki apostol Pavel je poznal resni nost teh besed iz izkušenj in je napisal v Rimljanih 8, 35-39: »Kdo nas bo lo il od Kristusove ljubezni? Mar stiska ali nadloga, preganjanje ali lakota, nagota ali nevarnost ali me ? Prav kakor je pisano: Zaradi tebe nas ves dan pobijajo, imajo nas za klavne ovce. Toda v vseh teh preizkušnjah zmagujemo po Njem, ki nas je ljubil. Kajti prepri an sem: ne smrt ne življenje, ne angeli ne poglavarstva, ne sedanost ne prihodnost, ne mo i, ne visokost, ne globokost ne kakršna koli druga stvar nas ne bo mogla lo iti od Božje ljubezni v Jezusu Kristusu, našem Gospodu.« Ne, ni se nam potrebno bati. Njegova ljubezen izžene ves strah.

Bodite sedaj pozorni na to, kar On govori: »...nekatere izmed vas bo vrgel v je o, da bi vas preizkusil.« Judje so to delali natanko tedaj. Poganski duhovniki so to delali natanko tedaj. Takratni upravitelji, ki so poizkušali ugoditi javnosti so, glede na to, da je ljudstvo ljubilo areno, vrgli na tiso e

Hereford v Coloradu. To redo smo morali pripeljati k državni inšpekciji, e smo želeli, da se pasejo na državnih pašnikih. Oni niso spustili niti ene same živali, e ni imela v ušesu krvne kovinske oznake. Ta kovinska oznaka je dokazovala, da je žival istokrvna. Nadzorniki, ki so jih pregledovali, niso niti enkrat pogledali na žig lastnika. Gledali so samo kovinsko oznako, da bi videli, e je kri prava. Aleluja. e je kri prava, bi moralo biti vse v redu.

Veste, Bog je pogledal dol in razglasil: »Duša, ki greši, bo umrla. Oddvojena je od Mene. Ne more se Mi približati.« Mi vemo, da so vsi grešili in so prikrajšani za Božjo slavo. To je pomenilo, da so vsi umrli, vsi so bili oddvojeni. Nekega dne bo prišel as, ko bo ta del ek življenja prekinjen in vse bo kon ano. Toda Bog je v ljubezni vzel žival in odvzel njeno življenje namesto življenja grešnika.

V Stari Zavezi je grešnik prinesel jagnje. Položil je svojo roko nanj, medtem ko je duhovnik jagnje zaklal. Ob util je krvavenje in slišal meketanje. Ob util je kr enje telesa v smrti. Videl je, kako se dim poškopljene krvi dviga k Bogu. Vedel je, da je jagnje prevzelo njegovo mesto. Vedel je, da je jagnjetovo življenje vzeto namesto njegovega. A življenje tega jagnjeta je bilo živalsko življenje in se ni moglo vrniti na grešnika, da bi ga o istilo. Zaradi tega je on odšel z isto željo, da bi grešil. Odšel bi ven z grehom v svojem umu in ez leto dni bi se vrnil in prinesel žrtev za isto stvar.

A v Novi Zavezi ni tako. Naše umirajo e jagnje je Božji Sin, ki je dal Svojo kri kot odkupnino za mnoge. Z vero vstopamo in polagamo svoje roke na to Jagnje – vidimo Ga s krvavimi ranami, razsekanim hrbtom, bode im trnjem, ki prodira v njegovo elo – ob utimo njegovo bole ino in Ga slišimo, kako kli e: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?« In kaj se je zgodilo? Življenje, ki je zapustilo to razlomljeno krvno celico, se je vrnilo na skesanca. Življenje, ki je bilo v Njem, se je vrnilo na nas. Mi se vra amo brez želje za grehom in sedaj sovražimo dela in poželenja mesa.

Poglejte nas. Kaj je naše življenje? Samo ena mala celica, ki je prišla od našega o eta. Žena nima hemoglobina. Pri njej se ustvarjajo jaj eca; ona je inkubator. A kri prihaja od moškega. Zato žena prevzema ime od moža. Otroci prevzemajo njegovo ime. Mati je inkubator za otroke, ki mu jih rodi.

To no to se je zgodilo za našo odkupitev. Sveti Duh je prišel nad Marijo in rodila je Sina in Ga poimenovala Jezus. Veliki Stvarnik je prišel dol in postal žrtev za naš greh. Njegova kri je bila Božja kri. Bila je to no to. Ta Božja kri je bila prelita in ko je v agoniji umiral, Ga je Duh zapustil. Zatem se je ISTO ŽIVLJENJE (DUH) vrnilo, da bi se nastanilo v skesanem grešniku in ga osvobodilo. Ta grešnik se ni ve vra al iz leta v leto, iz žrtve na žrtev, ker ni bilo potrebe. Z ENO žrtvijo je enkrat za vselej osvobojen izpod oblasti

medtem ko ve na kazen pomeni pekel. Presene eni bi bili nad ljudmi, ki so cenjeni kot teologi in so to verovali. A veste kaj to ustvarja? To pomeni, da bi bilo ve no življenje stvar geografskega prostora, ne pa Osebe. Ve no življenje je Bog – Gospod Jezus Kristus. Ne razumem, kako bi mogel nekdo verovati takšno stvar, da je ve no življenje vprašanje prostora. To me presene a, ko razmišljam o tem.

Ne nikakor. Obstaja samo ena vrsta ve nega življenja. Ima ga Bog. e imamo Boga, imamo ve no življenje v in skozi Njega.

Tako vidite, da se beseda »ve en« ali »za vedno« lahko uporablja na razli ne na ine. A ko se to nanaša na Boga, glede na to, da On je to, kar Je, ima en pomen. To se nanaša na trajanje Boga. Ne morete ga tako pripisati nobeni drugi strani. Samo Bog je ve en in zato, ker On živi, mi živimo z Njim.

Torej, naj nih e ne re e, da jaz ne verjamem v ognjeno jezero in kazen. Verjamem. Ne vem, kako dolgo bo trajalo, a na koncu bo odstranjeno. V Razodetju 21, 8 govori, da bodo ti omenjeni grešniki imeli svoj delež v ognjenem jezeru. A pravilno razlaganje besede ni »delež« temve je »as«. Vidite, to vam je tu.

Tako bodo zlobneži vrženi v pekel (Had ali grob) in pekel v ognjeno jezero. Oddvojeni od Boga. Kakšna strašna stvar bo to.

Toda s pravi nimi ne bo tako. Njim se ni potrebno bati. Bog jih je odkupil. So v Njegovem naro ju. Oni so zmagovalci. A kdo je ta, ki zmaguje? To je tisti, ki veruje, da Jezus je Kristus.

Zakaj se bo ta zmagovalec, ta vernik izognil in bo odšel v podro je ve nega življenja in blaženosti? Zato, ker je Jezus pla al ceno, da nas odkupi od greha. On je zapolnil praznino razdvajanja in mi, ki smo bili neko dale , smo sedaj približani s krvjo.

In oni ne bodo nikoli prišli na sodbo. Oni ne bodo nikoli v tem ognjenem jezeru. Nikoli ne morejo biti izgubljeni, ker On ne bo izgubil niti enega od njih. Niti eden od odkupljenih ne bo nikjer drugje, kot tam, kjer je Jezus.

Veste, zakaj je to? To vam bom ilustriral. Jaz imam majhnega de ka Jožefa. On je del mene, ne glede na to, kar se je zgodilo. e bi bil bogataš, bi bilo najhuje, kar bi mogel storiti to, da ga razdedinim, vendar ni na ina, da bi se ga lahko odrekel. Ne morem, ker je on del mene. Vidite, naredimo pregled krvi. Primerjajmo njegovo kri z mojo. To bo dokazalo, da je Jožef moj sin. On je moj.

Pregled krvi pokaže, ali pripadate Bogu ali ne.

Ne morem, da ne bi mislil na as, ko sem jezdil istokrvne konje

kristjanov v kruto smrt, uni ujo jih z levi in gladiatorji. Kakšno povezavo ima hudi s tem? Zakaj obsoditi njega? Ah, seveda, za vsem tem je hudi evo sovražstvo. On je za vsem tem, ker sovraži Boga. To, za emer Bog hrepeni, Satan poizkuša uni iti. Toda pazite, tukaj je nekaj razsvetljenja. e je Satan izza Judov, ki pozivajo kristjane na sodiš e, potem ti Judje niso od Božje religije, temve od hudi eve. Njihov zbor je ravno tako od Satanove sinagoge. eprav je rimskokatoliška cerkev v mra ni dobi ubila množico vernikov, da, in v vseh dobah, potem so oni od hudi a in prav tako pripadajo Satanu.

e mislite, da je to šokantno, samo po akajte, da se izpolni preroštvo iz Razodetja 13. Popolna resnica je, da so v tem poglavju Združene Države Amerike. Ravno številka 13 je simbol tega naroda. Pri ela se je s trinajstimi kolonijami. Njena zastava ima 13 zvezd in 13 prog. In tam je njena usoda, v 13. poglavju. V tem liku, ki je omenjen v tem poglavju, se bo našla vsa grešnost zveri, ki je bila pred njim. Kot je zver vstala na nicejskem koncilu, tako bo ta lik izšel iz Svetovnega koncila cerkva z vso brezbožno in Satanovo silo, da izlije hudi ev gnev na resni no Božjo trto. To bo ponavljanje vseh hudi evih zvija in okrutnosti.

Tisti, ki se borijo proti Božjim ponižnim ljudem, se jim posmehujejo in jih uni ujejo – naj to kar delajo. In v resnici bodo to delali. In vse v Ime Boga in religije. Ampak lažejo. Ti ljudje niso od Boga. Oni so od svojega o eta hudi a. S svojimi deli proti TEM ljudem razkrivajo, kaj so. Pustite jih, naj se organizirajo in zavržejo malo redo. Oni samo še bolj odkrivajo vsem, da so od hudi a. So lažna trta – trta, ki ubija. Njihovo sovražstvo dokazuje, kdo so. So nikolajitska antikristova cerkev.

»...bo nekatere izmed vas vrgel v je o.« Da, poklicani so na sodiš e in lažno obtoženi, preizkušeni in zaprti. In seveda, vse to je storjeno v imenu religije in spodobnosti in ogor ene nedolžnosti. Vse je storjeno z namenom za dosego dobrega cilja. To me spominja na odlo bo vrhovnega sodiš a o molitvi in branju Svetega Pisma v šolah. Kdo je izza tega? Satan. To je samo še eno izlivanje jeze proti Bogu.

»...deset dni boste v stiski.« Tukaj je preroštvo. In v tem pomenu je odrejen rok življenjskega asa smirnske dobe. Dioklecijan, najokrutnejši od vseh cesarjev, je zagnal strašno kampanijo proti Božjih svetih, ki bi, e ne bi bilo Božje milosti, zatrla vse vernike. Bila je najbolj krvava v zgodovini in je trajala 10 let (deset dni iz Razodetja 2,10) od 302. do 312. leta.

»Bodi zvest v smrti« On ne govori, bodi zvest vse do smrti, temve v smrti. (V prevodu Svetega Pisma King James je v angleškem jeziku uporabljena beseda »unto« -v, za razliko od besede »until«, ki pomeni »do« -prevajalec). Mogo e boš moral zape atiti svoje pri evanje s svojo krvjo.

Tiso i, celo milijoni so umrli tekom vseh dob. Umrli so v veri. Kot na primer Antipa, zvesta pri a, jim ni bilo do življenja v smrti. Ve krat mislimo, da bi bilo gotovo nemogo e biti mu enec. Toda spomnite se, da je vera, ki jo vsakodnevno uporabljamo, da bi zmagali v Jezusu Kristusu, ista vera, ki je podpirala Polikarpa in vse mu ence. Klju na vera bo dala klju no milost za klju ni as. Blagoslovljen Bog za vedno!

»In dal ti bom venec življenja.« Glede na to, da niti kozarec hladne vode dan v Gospodovem imenu, ne bo prešel brez nagrade, kako velika nagrada bo šele dana tistemu, ki da svoje življenje kot mu enec za Ime Gospoda Jezusa. Mogo e lahko dobimo malo predstavo, e primerjamo ta venec z vencem, ki je osvojen na tekmi. V 1. pismu Korin anom 9, 24, Pavel govori: »Mar ne veste, da tisti, ki te ejo na tekališ u, res vsi te ejo, da pa le eden dobi nagrado? Tako tecite, da jo boste dosegli.« Venec, ki je bil dan zmagovalcu na olimpijski tekmi, je bil venec iz olj nih vej. A venec, ki je bil dan mu encu, o katerem govori tukaj v Razodetju, je kraljevi venec. Jezus ga imenuje venec življenja. En venec je za tiste, ki so se trudili, drugi pa za tiste, ki so dajali. Oba venca sta nepropadljiva. Ne bosta propadla. Zmagovalci svetne življenjske tekme bodo hitro izgubili veselje svetnih pohval. Njihova slava bo zatajila. A tistim, ki dajejo svoja življenja za Boga, ali z vsakodnevnim trudom ali s prelivanjem svoje krvi kot kronsko žrtvijo svojih življenj, jim bo dan venec življenja.

Premalo asa se preživi v delu za ve ne Božje nagrade. Premalo se ceni Božja pla a. e verjamemo v resni nost vstajenja teles in resni no ve no kraljestvo, potem bi morali v nebesih zbirati te dobre zaklade, ki so na razpolago zvestim svetim.

NAGRADA ZMAGOVALCEM

Razodetje 2, 11:

»Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh cerkvam. Kdor zmaga, ga druga smrt gotovo ne bo prizadela.«

Sedaj Duh še enkrat govori vsem dobam. To sporo ilo je za to, da danes potolaži nas, tako kot je potolažilo naše brate v vseh drugih dobah. On nam govori, da nas druga smrt ne bo prizadela.

Vsi vemo, da je druga smrt ognjeno jezero. Razodetje 20, 14: »Nato sta bila smrt in podzemlje vržena v ognjeno jezero. To je druga smrt, ognjeno jezero.« Seveda, to pomeni, da so vsi tisti, ki so bili v njem, bili vrženi v ognjeno jezero. Torej, tukaj želim nekaj izpostaviti. To bo brez dvoma

spodbudilo ljudi, da komentirajo mojo udno doktrino. A jaz tukaj stojim na avtoriteti Božje Besede in zanikam, da gre nevernik v ve ni pekel in tam ve no gori. Kot prvo, pekel ali ognjeno jezero, kakorkoli ga želite poimenovati, ni ve en. Na kakšen na in bi lahko bil, e pa je imel za etek? V Mateju 25, 41 govori, da »je ve ni ogenj bil pripravljen za hudi a in njegove angele«. Torej, e je bil pripravljen, potem ni bil brez za etka. e je imel za etek, potem ne more biti ve en. Seveda, mogo e ste se spotaknili ob ideji pomena besede »ve en«. A ta besed pomeni »od veka do veka« in ima razli ne pripadajo e pomene. V prvi Samuelovi knjigi 3, 13-14 je Bog povedal Samuelu, da bo On obsodil Elijev dom »za vedno« in kot Njegovi duhovniki »za vedno« ne bodo ve prinašali žrtve. In v prvi knjigi Kraljev 2, 27 je Salamon izklju il zadnje Elijeve potomce iz duhovništva. To je bilo torej štiri generacije ali nekaj takega kasneje. Sedaj lahko vidite, da se beseda »za vedno« ne more primerjati z besedo »ve no«, oziroma z izrazom, da nima ne za etka ne konca. Tukaj v tem primeru beseda za vedno pomeni »do to ke izginotja«. Natanko to se je zgodilo. Oni so izginili.

Poglejte besedo »poguba« v 2 pismu Tesaloni anom 1, 9: »Oni bodo obsojeni na ve no pogubljenje.« V grškem jeziku »poguba«, definitivno pomeni iztrebljenje. Ta beseda »poguba« NE pomeni propadanje. Torej, »propadanje« pomeni, da nekaj traja in traja v razpadanju. Kaj torej pomeni ve no iztrebljanje oziroma pogubljenje? To ne pomeni nadaljevati z iztrebljanjem, ker bi potem bila tukaj beseda »propadanje« namesto »pogube«. To torej pomeni pogubiti do kon ne to ke. To dokon ati.

Mogo e se sedaj sprašujete, kdaj lahko uporabljate to besedo »ve en«, ne da bi jo uporabljali na na in, s katerim smo bili nau eni. To je enostavno. Kadar se to uporablja za Boga, to pomeni biti brez za etka in konca, ve no trajanje in nikoli prenehanje. Ko govorite o ve nem življenju, imejte v mislih, kaj je to Božje življenje. »To je pri evanje: Bog nam je dal ve no življenje in to življenje je v Sinu. Kdor ima Sina ima življenje.« Torej, samo Božji sinovi imajo ve no življenje, takšnega, ki nikoli ni imelo za etka, temve je obstajalo od vekomaj. To je res. Vi imate to no sedaj nekaj v sebi, kar je ve no – brez za etka in konca. To je Božji Duh. To je del samega Boga. To je Božje Življenje.

Torej, e bo grešnik šel v pekel in zatem trpel, prav tako kot greste vi v nebesa in v njih uživajte, potem ima on isto vrsto življenja, kot ga imate vi.

Dobro, mogo e bo tokrat nekaj takih, ki govorijo, da ve no življenje ozna uje blagostanje Božjih otrok. Vprašanje je njihovo blagostanje in uživanje. Po drugi strani gre grešnik svoji kazni nasproti, tako da drugo smrt lahko strnemo v vprašanje kazni in prostora. Ve no življenje pomeni nebesa,